

M I S K O L C
város

KITÜNTETETTJEI

**PRO
URBE**

2014. május 11.

Tartalom

	Beköszöntő3
Díszpolgár	Dr. Kiss Ákos Levente4–5 Dr. Deák Gábor6–7
Pro Urbe	Mikolai Vince8 Pataky Attila9 Kersten Bachmann10 Dr. Felszeghi Sára 11
Gálffy Ignác-életműdíj	Dr. Szádeczki Zoltán 12
Herman Ottó Tudományos Díj	Réti Almée 13
Szemere Bertalan Közéleti Díj	Koncz Károly György 14 Litvai Ottó 15
Szabó Lőrinc Irodalmi Díj	Mács Ildikó 16
Kondor Béla Képzőművészeti Díj	Fata György 17
Reményi Ede Zenei Díj	Kaulics-Nagy Zsófia 18
Déryné Színházi Díj	Harsányi Attila 19
Miskolc Város Építészeti Alkotói Díja	Szamosi Endre 20
Bizony Ákos Kitüntető Jogi Díj	Dr. Czikray Zoltán21
Benkő Sámuel-díj	Kalotai Lászlóné 22 Dr. Szombati Zsigmond 23
Pedagógiai Díj	Lőkös Péterné 24 Dr. Nagymáthé Sarolta 25 Gáspárné Kiss Mária 26
Miskolc Város Turizmusáért Díj	Ostorházi István 27
Az Év Sportolója Díj	Bátori Júlia 28 Albrecht-MVSC-MVSI NB I-es női röplabdacsapat ... 29 Bartha Ákos 30
Miskolc Város Sportjáért Díj	Rakaczki Bence (posztumusz)31
A Civilek Támogatásáért Díj	Sándor Attila 32
Az Év Civil Szervezete Díj	Páli Szent Vince Szeretetszolgálat 33
Pro Minoritatae Díj	Martin Márta, Lerch Ernő (posztumusz) 34
Nívódíj	Sáray László 35 Váraljai Zoltánné Nagy Csilla 36 Juhász Nóra 37 Katona Tamásné 38 Molnár Pál 39 Herpainé Velkey Klára 40 Podhorányi László41 Musical Műhely Miskolc Közhasznú Egyesület 42
Szentpáli István Kamarai Díj	Török Antal 43
Geofil Díj	Dr. Kecskeméti Tibor 43

MISKOLC VÁROS KITÜNTETETTJEI

Miskolc Megyei Jogú Város lapja | 2014. május 11.

Felelős kiadó: MIKOM Miskolci Kommunikációs Nonprofit Kft., Kovács Viktor ügyvezető

Szerkesztő: Szepesi Sándor

Tördelés: MiKom Nonprofit Kft.

Nyomda: MiProdukt Kft.

Szerkesztőség: 3525 Miskolc, Kis-Hunyad u. 9.

Fotók: Juhász Ákos, Mocsári László, Végh Csaba

Miskolc városáért

Pro Urbe Miskolc, azaz Miskolc városáért. Egy díj, amelyet a Város adományoz a Polgárnak. Olyan személyek kapják, akik kitűnnek a közösségből, akik életútjuk, elért személyes eredményeik alapján példát mutatnak. Elsősorban emberségből, elkötelezettségből, a város iránt érzett kötődésből adnak mintát mindannyiunknak.

A Pro Urbe Miskolc olyan kitüntető cím, melyet Miskolc városa adományoz évente azoknak, akiket bárhová is visz a sors, örökké miskolciak maradnak. Olyan emberek kapják, akik számára a város iránt érzett szeretet kiteljesíti életüket, nyilatkozataikkal, tetteikkel, elért eredményeikkel ez a szeretet pedig visszahat a városra.

A Pro Urbe Díj nem szakmai díj, nem az elért tudományos munkát és kvalitást ismeri el. A Pro Urbe Díj az Embernek szól. Olyan polgárnak, akinek szívében Miskolc a hazában is a hazát jelöli ki.

Úgy gondolom, manapság, amikor megannyi talmi, ideiglenes és sekély hírnévvel ideig-óráig szóló „sikereket” lehet elérni, különösen fontos, hogy az igaz emberi értékekre irányítsuk a magunk és mások figyelmét. Erre a mértékadásra igazán alkalmas a város ezen elismerése.

A Pro Urbe Díjat azok kapják, akik lelkük teljességével polgárai a városnak. Nemcsak hirdetik a kötődést, hanem ki is nyilvánítják azt. Olyan emberek, akikről tudjuk, hogy minket, miskolciakat képviselnek, akikre bárhol a világban büszkén mutathatunk: ő is miskolci!...

A város és polgára egységének gondolata egyébként nem evilági, hanem örökérvényű és egyetemes. Már Arisztotelész úgy fogalmazott, hogy „a végcél az egyén és a város számára ugyanaz, mégiscsak nagyobb és tökéletesebb feladat az állam javának elérése és megőrzése.” Azaz, a kisebb alkotórészek egy nagyobbba olvadnak össze, az egész társadalmi szintű közegbe és annak boldogulása, annak jobbá tétele a célja valamennyi polgárnak.

Vannak, akik ebben a nemes feladatteljesítésben többet tettek a közösségért. Őket ünnepelni, őket köszöntenii pedig a közösség feladata. Egyén és közösség egysége így válik teljessé.

A Város Napján tehát a várost és benne polgárait ünnepeljük, és a polgárok közül a legkiválóbbakat külön köszöntjük.

Valóban, csak úgy fejlődhetett mindig Miskolc, hogy itt voltak azok a kimagasló egyéniségek, városépítésszek, hazafias elkötelezettségű politikusok és művészek, akik, amikor alkottak, írtak, dolgoztak, építettek, vagy törvényeket hoztak létre, a saját maguk munkáját a közösség javára is fordították. Úgy alkottak, dolgoztak, éltek, hogy eredményeik példaértékűvé lettek. A mások számára követendő mintát nyújtottak.

Mert nemcsak az ad másoknak, aki konkrétan a közösségnek ad, hanem az is, aki egyéni teljesítményével mutat példát a többség számára.

Mindannyiunk nevében éppen ezért a közösségteremtő munkáért mondom köszönetet az itt bemutatkozó díjazottaknak. Mindannyian kimagasló teljesítményt nyújtottak saját szakterületükön, munkájukban, hivatásukban. Gratulálunk elért eredményeikhez, és köszönjük Önöknek, hogy tetteikkel, erkölcsi vállalásukkal várost építenek, Miskolcot teszik gazdagabbá.

Dr. Kriza Ákos polgármester

Miskolc, 2014. május 11.

„Próbáltam adni, de én kaptam sokat lelkileg”

4

A GYEK nyugalmazott osztályvezető főorvosa, dr. Kiss Ákos Levente a debreceni szülői házból hozta azt az alapot, amire felépítette kimagasló és a városon túlra is ható miskolci orvosi tevékenységét.

Debrecen jellegzetes puritán kisugárzása vagy elriasztja, vagy magába szívja az oda érkező idegent is, és még inkább az ott születetteket. Dr. Kiss Ákos Levente azt mondja, olyan meghatározó volt számára, amit a városból, a szülői házból hozott, hogy máig vallja debreceniségét. Ha néha eltért ettől, az mindig kudarcot hozott.

– Nehéz lenne pontosan megfogalmazni, mit kell ez alatt érteni, de a legfontosabb az, hogy vannak elvek, értékek, sarokkövek, amiket nem lehet kikerülnöm, mert akkor már nem Kiss Ákos lennék. Azonban Miskolcon vertem gyökeret. Negyvenkilenc éve itt élek, itt dolgozom, ugyanabban a kórházban, ugyanazon az osztályon. Többször hívtak a fővárosba vezető állásba vagy külföldre, de Miskolcot nem hagytam el. Mert hasonló munkát végezhettem volna máshol is, de ugyanilyet valószínűleg nem – fogalmaz.

Rögtön az egyetem után, 1965-ben került a gyermeksebészeti osztályra, és mivel az intézmény területén lakott, szó szerint éjjel-nappal ott volt, ha kellett. Elvárásolta a gyógyítás szépsége. Általános sebész, traumatológus és gyereksebész szakvizsgája után külföldön gyarapította tudását, világhírű professzorok meghívására egy évig a glasgow-i Royal Hospitalban, több hónapig a baltimore-i John Hopkins Hospitalban és más amerikai központokban, majd több európai országban tanulta a legújabb műtéti technikákat, hogy itthon, a megyei kórház Gyermek-egészségügyi Központjának Gyermeksebészeti Osztályán alkalmazza, orvosként, majd osztályvezető főorvosként átadhassa azokat kollégáinak.

– Glasgow-ban is kérték, hogy maradjak. Akkor az ottani kezdő szakorvosi fizetés a nyolcszorosa volt az itthoni főorvosi fizetésnek. De ez nem csak anyagi kérdés. Például ezt is otthonról hoztam: ragaszkodom értékekhez. Hogyan is lehetett volna elmenni, amikor itt részese lehettem annak, ahogy kiépült a Gyermek-egészségügyi Központon belül egy olyan gyermeksebészeti osztály, ami benne volt minimum az első háromban Magyarországon?

Számos olyan műtét van, amit ő vezetett be az osztályon, de van, amit az országban is elsőként végzett. Kollégái nyugdíjba vonulása alkalmából 20 kötetben gyűjtötték össze az általa végzett műtétek leírását.

– Mindenki ismerheti azt a különleges örömet, amit akkor érzünk, amikor létrehozunk valami újat, legyen szó akár egy jól sikerült ételről. Ha sorsokat befolyásolunk ezzel, akkor az örömnek van egy szorzószáma is. Ez nem változik az idővel. A dolgok értéke viszont igen. Ha az a kérdés, mire vagyok büszke, ma már nem egyes műtétek jutnak eszembe, és nem is az országos szakmai szervezetekben betöltött vezető funkciók és kitüntetések. A legfontosabb számomra, hogy Miskolcon erős gyermeksebészeti osztály jött létre. Látok a kollégáknál olyan tudást, olyan trükköt vagy mozdulatot, amiben én is benne vagyok. Ahogy én is, észrevétlen is magammal vittem mestereim mozdulatait. Rég nem leszek, amikor ezek még működni fognak. Ez marad utánam.

De nem csak ez. Több mint tízezer operált, százezernél is több gyógyított, sőt meggyógyított gyermek. És egy miszsió – amit dr. Kiss Ákos soha nem nevezne így. Az, hogy rendszeresen, önkéntesen dolgozik a külhoni magyar gyermekekért – ismét csak – egyszerűen abból fakad, amit otthonról hozott.

– Hiába szeretjük embertársainkat, a családjunk tagjai mindig többet jelentenek. Számomra így van ez a magyarsággal is, mert a nemzeti érzés nem magyarkodás, hanem beállítottság – mondja.

Így került kapcsolatba a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal, keresett támogatókat, szállított adományokat, az

„Összetartozunk” táborral bejárta az egész Kárpát-medencét, és nemcsak gyógyította, ha kellett, hanem tanította, támogatta is a résztvevő gyermekeket.

– Nagyon jó volt például dolgozni a bethlenszentmiklósi, szórványban élő gyermekek játszótérén, és látni örömeiket, bár biztos lett volna olyan, aki nálam ügyesebben épít... – mondja.

És emiatt operál közel tíz éve beteg kárpátaljai gyermekeket a szabadsága alatt, ingyen.

– Vannak olyan műtétek, amiket egyszerűen nem tudnak elvégezni Munkácson, a betegeknek Kijevbe vagy Magyarországra kell utazniuk, ez óriási anyagi megterhelés. Az ötlet, hogy akkor utazzon hozzájuk az orvos, Szilágyi István, Amerikában élő kárpátaljai református lelkész fejből pattant ki. És úgy lett. Azután jött a következő lépés: támogatással áthozni ide olyan gyerekeket, akiken itt tudunk segíteni.

Évekig operált, segítette a műszerezettség fejlődését a munkácsi kórházban úgy, hogy alig tudott róla valaki.

– Amikor híre ment, nem örültem, mert úgy éreztem, ez az én belső ügyem, és a sajtónyilvánosság elvette ennek jóleső meghittségét. Az ember nem azért simogatja meg hazaérve a gyermeke fejét, mert mások is látják, hanem mert jólesik, mert szeretem – mondja képletesen. – Pró-

báltam adni, de én kaptam sokat lelkileg, én lettem több általa.

Egy levélben írták neki a következő sorokat: „... itt, Kárpátalján sok, nem magyar nemzetiségű ember számára mutattad meg nemzetünket pozitívan, sok előítéletet változtattál meg csendes jelenléteddel és önfeláldozó munkáddal – szolgálatoddal.”

– Ez volt a kinti munkám esszenciája és egyben legnagyobb elismerése. Ez többet jelent számomra minden hivatalos kitüntetésnél.

Azért hagyta végül, hogy a nyilvánosság is tudomást szerezzen erről a munkáról, mert rájött, kell a folytatás, ha ő abbahagyja az orvoslást. Ez a nap pedig, amit négy évvel ezelőtt pontosan kitűzött, közeledik. A sebészetet sem feladva osztályvezetőként, szakmai testületek és folyóiratok vezetőségének tagjaként szinte nem volt szabadideje. Mióta ismét „csak” gyógyít, sikerül betartania a munkaidőt. Ha visszavonul, még több jut a kertre, a könyvekre, és a családra – az unokákra.

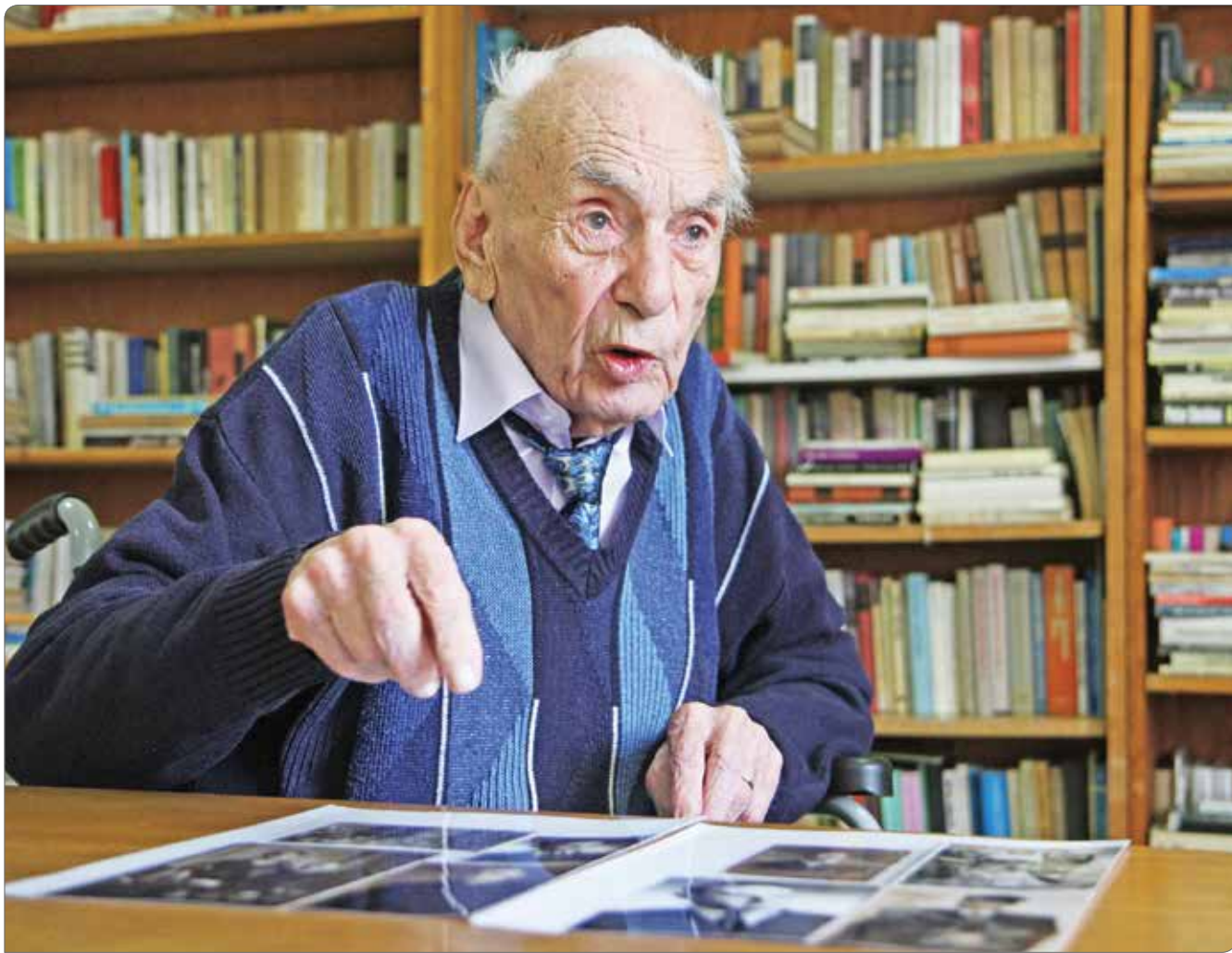
Eddig végzett közel fél évszázados, kimagasló szakmai munkáját és példaértékű, odaadó gyógyító munkáját, emberi hozzáállását Díszpolgár címmel ismeri el Miskolc városa.

Csörnök M.

„Becsületesen élni nehéz, de szép”

6

Dr. Deák Gábor legszívesebben Lengyel Menyhértről, Gálffy Ignácról, Balázs Győzöről, és más, Miskolchoz kötődő, véleménye szerint méltatlanul kevésbé ismert személyiségekről beszélne. Ez sokat elárul róla is: mérhetetlen tudásáról, és arról, hogy életében az értékek felismerése, felmutatása, tiszteletben tartása mindennél előrébbvaló.

Dr. Deák Gábor életútját röviden bemutatni szinte lehetetlen, és elsősorban nem éveinek szép száma – hanem változatossága, munkásságának gazdagsága miatt. Semmiképp nem lehet kihagyni az indulást: 1919. január 20-án született Besztercén, Erdélyben. Szülei mindketten pedagógusok voltak, a szeretet mellett biztos tudásalapokat, és ami talán ennél is fontosabb, szilárd értékrendet hozott a szülői házból.

– Becsületesen élni nehéz, de szép. Erre apám tanított, és én ehhez tartottam magam egész életemben – szögezi le.
– Kettő nem voltam soha: se nyilas, se kommunista. Lett volna rá lehetőség, ha a karrierem fontosabb lett volna az otthonról hozottaknál.

Trianon után édesapja nem akart hűséget fogadni a román hatalomnak, így el kellett hagyniuk Erdélyt. 1921-ben költöztek Túrkevére, majd 1930-ban Miskolcra. Tanulmányait a Miskolci Református Főgimnáziumban folytatta, az utolsó két évet Sárospatakon végezte, ott érettségizett 1937-ben.

Édesapja lelkesíti pályára szánta, egyházi tanulmányait Kolozsváron és Debrecenben végezte. Már zsebében volt a hollandiai ösztöndíj – ám ekkor 1940-et írtunk, és Németország megszállta Hollandiát. Magas szintű tanulmányok helyett tanyasi segédlelkészség, majd szórványlelkészség várt rá.

– A nyírségi tanyákon megtudtam, mi az igazi magyar élet, Érpatakon azzal álltak elélem, hogy „könnyű prédikálni,

mert van mit ennie". Kecsed, Girolt, Kecsedszilvás, Szilkerék, Oláhpéntek, Bánffyótfalu – sorolja egy lendülettel ma is a szórványfalvakat, ahol szolgált. – Itt száz éve nem volt előttem magyar lelkész. Olvassák el Nyíró József: Néma kiáltás című könyvét, az rólunk szól.

Deák Gábor mindeközben – mindenek ellenére – a doktori fokozatra készült. Filozófiából, pedagógiából és lélektanból 1943 júniusában Summa cum laude doktorált. Életében öt diplomát szerzett, beszél héberül, arabul, görögül, latinul, tanulta az angolt, a németet, románt érti. A tábori lelkész tanfolyamot ne számítsuk ide, bár azt is kénytelen volt elvégezni, miután 1944-ben behívták.

A háború után hamar világossá vált, hogy lelkészként és pedagógusként egyszerre nem működhet. Lelkészi múlttal – és anélkül, hogy párttagok lettek volna – csak ketten lettek iskolaigazgatók Miskolcon: Palumbo Gyula a Kilián (ma Diósgyőri) Gimnáziumban, és ő a Berzeviczy Gergely Szakközépiskola és Szakiskolában. 1946 szeptemberében ugyanis Miskolcra, a megyei Szabadművelődési Felügyelőség titkárának nevezték ki – és élete, munkássága akkortól összekapcsolódott a várossal.

– Azt mondták, hogy a vas és acél városába jövök, de ez nem volt igaz. Miskolcot az 1848-as függetlenségi szellem és a polgári radikalizmus szelleme határozta meg. Palóczyé, Szemeréé, Horváth Lajosé, Budai Józsefé, Balázs Győzőé – mondja.

Dr. Deák Gábor munkássága hosszú évtizedekre meghatározta nemcsak a Berzeviczy, de Miskolc művelődésének és kulturális életének a mindennapjait is.

Néhány év kivételével, amikor a megyei könyvtár igazgatóhelyettesi posztját töltötte be, munkája 1949-től a

kereskedelmi iskolához kötötte tanárként, 1967-től 1979-es nyugdíjba vonulásáig igazgatóként. Ám emellett – és többek között – a TIT egyik alapítója és titkára, a Lévy József Közművelődési Egyesület elnöke, a Magyar Történelmi Társaság megyei elnökeként együtt dolgozott Marjalaki Kiss Lajossal. Írt Miskolc történetéről, a helyi irodalmi emlékekről, foglalkozott nevelélméleti kérdésekkel. És publikált lényegében minden jelentős egyéniségről, aki a református egyházhoz kötődött. Évtizedeken át a Miskolc-Avasi Református Egyházközség presbitere, 2005-ig gondnoka, egyházmegyei és egyházkerületi világi tanácsbíró volt.

– Sok kitüntetést kaptam a Munka Érdeméremtől a TIT Aranykoszorús Jelvényen és az Oktatásügy Kiváló Dolgozója elismerésen át az Apáczai Csere János-díjig. De se hiú, se nagyravágyó nem vagyok. Amit kaptam, azt köszönettel elfogadtam, ám nem azért dolgoztam. Amiért tettem, azt a szülői, tanítói házból hoztam – hangsúlyozza.

Ahogy ő figyelt rájuk, úgy tanárok, diákok, felnövekvő nemzedékek is tisztelettel, megbecsüléssel emlékeznek rá. 80. születésnapjára, immár tizenöt éve, emlékkönyv jelent meg dr. Deák Gábor tiszteletére. Miskolc városa, amikor kialakította a város napjához kötődő kitüntetések és azok odaítélésének rendszerét, az első évben. 1993-ban neki ítélte a Pro Urbe Díjat. Megalapításának évében, 2002-ben pedig a Gálffy Ignác-életműdíjat.

Dr. Deák Gábor nyugalmazott igazgató, presbiter Miskolc történetének és kulturális életének egyik legnagyobb ismerője. A város művelődéséért végzett, valamint odaadó oktató-nevelő munkájának elismeréseként Miskolc városa Díszpolgári címet adományoz számára.

Cs. M.

A szegényekért és a közösségekért

„Örömmel végzem ezt a szolgálatot, mert úgy gondolom, az a legfontosabb, hogy örömhírt vigyünk a szegényeknek és a kizsájtottaknak – vallja Mikolai Vince főesperes, diósgyőri plébános.

Negyven éve lépett be először a diósgyőri Szűz Mária-tempomba, igaz, akkor még csak vendégként. Egy év múlva viszont már káplánként tért vissza.

– 1974–78 között éltem itt nagyon szép éveket. Közel éreztem magamhoz Diósgyőrt, a tájat és az embereket. Borsodnádason születtem, ott nőttem fel a gyár tövében, ismertem a munkások életét, hiszen édesapám is az volt. Ezért úgy gondoltam, Diósgyőrben is szót tudok érteni az emberekkel – emlékezett.

1978-ban áthelyezték Egerbe, az ottani szemináriumban 25 éven át tanított filozófiát, az utolsó évtizedben rektorként vezette az intézetet, majd az Egri Főegyházmegyei Könyvtárat igazgatta. Negyedszázad múlva tért vissza Diósgyőrbe plébánosnak.

– Sok minden változott, de az emberek ismerősek maradtak, így örömmel tudtam folytatni lelkipásztori munkálkodásomat – mondja erről.

Pappá szenteléskor ezt választotta jelmondatául: „Az Úr lelke van rajtam, Ő küldött engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek.” Ez áthatja mindennapjait. Támogatja a plébánián segítséget kérőket, közreműködik a Máltai Szeretetszolgálat miskolci csoportjában mint lelki vezető, segíti a Páli Szent Vince Szeretetszolgálatot Diósgyőrben.

Vince atya a miskolci Keresztény Értelmiségiek Szövetsége lelki vezetője. Nagy szerepe volt a Diósgyőri Szent Ferenc Általános Iskola átvételében, érdemeket szerzett a tanári kar és a gyermekek lelki gondozásában. A város közéletét figyelemmel kíséri, és szívesen támogat minden jó ügyet.

– Nagy öröm volt, hogy az önkormányzat elfogadta az kezdeményezést, amelyben azt kértem, a „szilvماغ”-ként ismert terület legyen tér, és nevezzük el II. János Pál pápáról. Ez már megvalósult, és Isten segítségével egy szobor is megidézi majd alakját. Számomra különösképpen nagy élmény volt, hogy két évet eltölthettem Rómában, többször találkoztam a pápával, 1983. június 8-án magánkápolnájában misézhettem. Megtisztelő, hogy tőle kaptam a pápai prelátusi kinevezést. Ezek bátorítanak arra, hogy ennek a nagy pápának az útmutatását követve, az ő szellemiségében végezzem papi szolgálatomat.

A város Mikolai Vince főesperesnek tudományos tevékenysége, a szegények szolgálata és közösségszervező munkája elismeréseként Pro Urbe kitüntető díjat adományoz. **Cs. M.**

„Az igazi siker az, ami másoknak is örömet okoz!”

Az igazi siker az, ami másoknak is örömet okoz, vallja Pataky Attila, akinek zenekara, az Edda Művek a magyar rockzene klasszikusává emelkedett. A miskolci születésére és gyökereire mindig büszke zenész sikeres előadó-művészeti munkásságot tudhat a háta mögött, és sikereivel Miskolc hírnevét is öregbítette.

Az Edda Művek Magyarország egyik leghíresebb rockegyüttese. 1973-ban Griff néven indult a zenekar, de 1974-től – ekkor lett Pataky Attila az énekes – már Edda, 1980-tól pedig Edda Művek néven folytatták a közös zenélést. Az együttes dalai mára legendákká váltak, aligha vannak olyanok – generációtól függetlenül – akiknek ne dobbanna meg a szívük, ha meghallják a „Minden sarkon...”, a „Kölyköd voltam!” és a többi klasszikus kezdő ritmusait. Májig 32 nagylemezük jelent meg, az Edda neve fogalomná vált, csakúgy, mint Pataky Attiláé.

1985-től az Edda szinte összes dalszövegét ő szerezte, az egyetlen, aki a kezdetektől fogva a mai napig tagja a zenekarnak. A Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre járt, s bár „elhagyta a várost”, miskolci születésére és gyökereire mindig büszke maradt.

– Tudom, hogy én választottam Miskolcot szülőhelyemnek, és nagyon jól tettem, biztos vagyok benne. Ha nem ebben a nehéz sorsú városban születtem volna, nem hiszem, hogy végig bírtam volna járni azt az utat, amit eddig

megtettem. Ennek az útnak minden percét – a könnyű és a nehéz perceket egyaránt – megőriztem magamban, itt vannak a szívemben és a dalaimban is – mondja. Az együttes leghíresebb és legtöbbet énekelt számaikat Miskolc ihlette – ezekből a közelmúltban musical is készült, az előadást a 2013/2014-es évadban a Miskolci Nemzeti Színházban láthatta a közönség.

Pataky Attila vallja, hogy az igazi siker az, ami másoknak is örömet okoz.

– Ez a zenekar igazi hitvallása – hogy boldogságot adók vagyunk! Dalainkkal megpróbálunk mosolyt csalni az emberek arcára, a lírai dalokkal pedig egy-egy könnycseppet a szemükbe. Remélem, hogy a koncertek után kicsit el is gondolkodnak az emberek arról, amiről énekelünk, és amiről az Edda Művek szól. Ez egy életforma, amit velünk együtt kell megélni! – hangsúlyozza.

Vallja, az egyik legnagyobb ajándék Istentől a változásra és a változtatásra való képesség. „Számomra ez jelenti a szabad akaratot”, teszi hozzá.

– Úgy gondolom, hogy a világnak ma nagy szüksége van rá, hogy mindenki merjen választani. Sok olyan dolog van, ami nem jó irányba megy, ezen pedig csak úgy tudunk változtatni, ha nem a másikon akarjuk látni a változást, hanem belül, magunk kezdjük el azt. Csak így tudunk boldogabb, élhetőbb jövőt teremteni magunknak és gyermekeinknek – fűzi hozzá.

Pataky Attila elkötelezett istenhívő, 2012-ben a polgári tagozat Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült. Sikeres előadó-művészeti munkásságát és Miskolc pozitív megjelenítése terén bizonyított tevékenységét az önkormányzat most Pro Urbe Díjjal ismeri el.

K. I.

„Bízom benne, közösen nagyszerű jövőt fogunk építeni”

Kersten Bachmann tizenöt éve, 1999-től dolgozik a Takata Corporationnál. Projektmenedzserként kezdte, és nagyszerű karriert befutva ma a cég légzsák- és elektronikai üzletágának európai igazgatójaként dolgozik. Ebben a pozíciójában meghatározó szerepet játszott a cég miskolci beruházásához kapcsolódó előkészítési és döntési folyamatban.

Bár a járművek biztonsági berendezései, felszereltsége évek óta jelentősen javulnak, Európa útjain évente mintegy 30 ezren vesznek életüket, ezért fontos a biztonsági berendezések folyamatos fejlesztése. Kersten Bachmann hangsúlyozta, az ő céljuk azt elérni, hogy balesetben senki ne veszítse életét az utakon. Mivel ma már az autósárlók is megkövetelik a minél nagyobb biztonságot, az autóiipari biztonsági rendszerek piaca továbbra is nőni fog az elkövetkezendő években.

– Miskolci üzemünk, a Takata Safety Systems Hungary Kft. létrehozásával a Takata megfelel ennek a növekvő igénynek, és erősítjük európai beszállítói struktúránkat is. Ez a beruházás nagyon fontos nekünk, hiszen javítja rugalmasságunkat, ami szükségszerű ebben a kiélezett versenyű iparágban, valamint tükrözi azt a bizalmat, amivel Magyarország és Miskolc iránt viseltetünk. Célunk, hogy hozzájáruljunk a régió prosperitásához, gazdaságának fejlesztéséhez – hangsúlyozta Kersten Bachmann.

Elmondta, a meglévő beszállítói bázis, a jól képzett munkások és szakemberek, a beruházásbarát keretfeltételek Magyarország mellett szóltak. A Miskolc melletti döntést pedig a város infrastruktúrája, egyeteme, és az önkormányzat, valamint a holding támogatása segítette elő.

– Partnereink elkötelezettsége, kiváló teljesítménye és professionalitása minden várakozásunkat felülmúlta a tárgyalások során. Nagyszerű város javára döntöttünk. Amikor először jártam itt, nagy benyomást tett rám a nyílt és barátságos fogadtatás. Nagyon jól éreztem magam, úgy tűnt, itthon vagyok. Bízom benne, közösen nagyszerű jövőt fogunk építeni – mondta végezetül.

Kersten Bachmann jelentős részt vállalt abban a beruházásban, amely áttörést jelentett a miskolci munkahelyteremtésben, alapjaiban meghatározva a város gazdasági életét és foglalkoztatottsági adatait a következő időszakban. Ezt a munkáját ismeri el a város közössége a Pro Urbe kitüntető címmel.

Cs. M.

„Mert csak az erő tud örülni a más sikerének is”

11

Ady Endre szavai vezérlik munkája során dr. Felszeghi Sárát. A mindennapokban a szeretet az, ami motiválja sokoldalú tevékenységét. A jogi szakokleveles orvos már gyermekkorától érezte lelkében a gyógyítás iránti vágyat.

Dr. Felszeghi Sára PhD 1979-ben végezte az Orvostudományi Egyetemet Marosvásárhelyen kitüntetéses oklevéllel. Jogi szakokleveles orvos lett. Jelenleg a Miskolci Egyetem, Egészségügyi Szakmai és Módszertani Központjában vezető főorvos, a GYEMSZI, foglalkozás-orvostan országos szakfelügyelő főorvosa, a Miskolci Egyetem Egészségtudományi Kar óraadó oktatója, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Művészeti Nevelés- és Sporttudományi Kar Savaria Egyetemi Központ Szombathely egyetemi docense, és a SOTE oktatója.

2013. október 22-én, Brüsszelben az általa kidolgozott munkahelyi egészségfejlesztési programot, mint legjobb gyakorlatot díjazta az ENWHP, a Munkahelyi Egészségfejlesztés Európai Unió Hálózata.

Mint mondta, szülei elmondása szerint már hatéves korában kijelentette, orvos lesz. Azt követően mindent meg is tett céljai eléréseért. Az orvosi diploma és a jogi végzettség mellett hazánkban egyedülként az irodalomban is az orvoslást keresi. A világon rajta kívül csak egy tudós kutatja, hogyan jelennek meg a betegségek a különböző irodalmi művekben.

1988-tól a Miskolci Egyetem foglalkozás-egészségügyi orvosaként dolgozik. 1989-től a ME vezetésének támogatásával megszervezi és bevezeti a munkahelyi egészségfejlesztést a ME dolgozói részére. 1995-ben, Magyarországon elsőként létrehozta a Foglalkozás Egészségügyi Központot (FEK), amely a foglalkozás-egészségügyi ellátás legmodernebb, legkomplexebb változata, mind hazánkban, mind nemzetközi szinten. Számos szakmai siker kötődik még nevéhez, de

véleménye szerint mindezt egyedül nem lett volna képes véghezvinni.

– Ha röviden szeretném összefoglalni, mi az, ami motivál, akkor azt mondanám, a szeretet. Egyfelől a családom támogatása. A családom, a gyerekeim, a férjem és édesapám szeretete, illetve betegeim bizalma és szeretete, és nem utolsósorban a munkatársaimnak a támogatása és szeretete, hiszen ezt a szerteágazó tevékenységet az ő szaktudásuk, illetve emberi hozzáállásuk és szeretetük nélkül nem tudnám végezni – hangsúlyozta.

Dr. Felszeghi Sára kiemelkedő szakmai életútja, oktatói, közéleti tevékenysége, nemzetközileg ismert tudományos tevékenysége miatt méltó a Pro Urbe Díjra.

Kiss J.

Akit minden út az emberekhez vezetett

Miskolc a szó teljes értelmében otthona dr. Szádeczki Zoltánnak. Ismeri a múlt eseményeit és a régi épületek történetét. De még jobban a mai várost, mert bárhol is szolgálta a közösséget, a legfontosabb számára mindig az az ember volt, aki éppen előtte állt.

Lépekenként köszönnek rá közelebbi-távolabbi ismerősök, amíg végigsétálunk a Városház téren. Közben, csak úgy mellékesen szó esik egykori munkahelyei, a megyeháza és a városháza rövid építéstörténetéről, és nem mellékesen legendás iskolaigazgatókról, a városhoz kötődő költőkről. Dr. Szádeczki Zoltán memóriája nemcsak azt a Miskolcot őrzi félelmetes precizitással, amit ő maga látott, hanem a megelőző korokét is. Kevesen tudnak ma nála többet a városról.

Kitüntetése kapcsán azt mondja, kapott korábban, többször, miniszteri elismerést is, és természetesen mindegyik nagyon jól esett – de ez a díj többet jelent, hiszen „próféta lehet saját hazájában”. Ez jó szó a városhoz fűződő viszonyára: Miskolc a hazája. Apai ágon itt éltek a felmenői is, a MÁV-telepen töltötte boldog gyermekkorát, ide tért vissza debreceni egyetemi éveit után. Bárhová hívták, mindig itt tartotta a város.

Bár a Kossuth Gimnázium magyar–orosz szakos tanáraként csak egyetlen osztálya volt, a mai napig tanít, és „a csengő hangjához mindig közel maradt” a közigazgatásban töltött hosszú évtizedek alatt is.

– Tanulmányi felügyelőnek hívtak a városi tanácshoz, így kerültem a közigazgatásba. Nem volt könnyű a döntés, mert a pedagógusi léthez képest ridegnek, asztalhoz kötöttek tűnt a hivatal – emlékszik vissza. De hamar ráértett, ott is emberekkel kell foglalkozni, akiknek, akár csak a diákoknak,

érezniük kell az értő figyelmet. – Már jegyzőként kaptam egy idős kollégától nagyon fontos útmutatást. Azt mondta, az ügyfélnek, ha az ügyet meg nem is oldva, de megnyugodva kell távoznia.

A jegyzőségig az út a városi tanácselnöki referensségen, a megyeházi sportügyek intézésén, és természetesen a jogi egyetem elvégzésén keresztül vezetett. Ez már a rendszerváltás időszaka volt.

– Hálás vagyok, mert nagyon sok szépet kaptam, rengeteg emberrel találkoztam a pályám során. A legszebb időszak mégis a rendszerváltás utáni volt. Mert akkor nem volt kitaposott út előttünk, mindenkinek tanulnia kellett. Időnként egymással vitatkozva, de mégis megszületett valami új – emeli ki.

Dr. Szádeczki Zoltán 2003-ig volt Miskolc címzetes főjegyzője. Munkássága, szakmai tapasztalata, emberi magatartása elismeréseként a Gálffy Ignác-életműdíjat adományozza számára a város.

Mindent a megbízható nyelvtudásért

„Nagyon fontosnak tartottam az alapos, sokoldalú, megbízható nyelvtudást, és annak az átadását” – mondja Réti Almée. Ennek érdekében dolgozott az általános iskolásoknak szervezett versenyektől a nyelvvizsgaközponton, nyelvpedagógiai könyvtáron át a szaknyelvi fordításokig minden szinten.

hetők a rendszerváltozás utáni „nagy miskolci egyetemi nyelvtanfolyamok”, a British Council kezdeményezésére az ő közreműködésével valósult meg 1993-ban, elsőként az országban, az English Teaching Resource Centre, amely a nemzetközi elismertségű Cambridge nyelvvizsgákat is szervezi.

– A tanári továbbképzési könyvtár ma több mint tízezer kötetes állománnyal rendelkezik, és a feladata nem volt kisebb, mint hogy minden, az angol nyelv iránt érdeklődő, azt tanító kolléga és azt tanuló diák rendelkezésére álljon a városban és a megyében.

Réti Almée vallja, a magabiztos nyelvtudást segíti, ha minél hamarabb elkezdjük tanulni a választott nyelvet, ezért is rendezett a központ 15 éven át versenyeket általános és középiskolás diákoknak.

Pályája során több egyetemi jegyzetet, szakcikket írt. Éveken át az antwerpeni Karel de Grote Hogeschool vendégoktatója, a Nyelvvizsgáztatási Akkreditációs Központ eseti szakértője. A Miskolci Egyetem rektora 2013-ban, nyugállományba vonulásának évében Signum Aureum Universitatis kitüntetést adományozott számára. Kiváló oktatói, tudományszervező tevékenységét a város Herman Ottó Tudományos Díjjal ismeri el.

Cs. M.

Réti Almée először németet tanult, az angollal a Zrínyi Ilona Gimnázium angol tagozatos osztályának tanulójaként kezdett el foglalkozni. „Nagy szerelem lett, kicsit háttérbe is szorította a németet”, emlékszik vissza. De végül angol–német szakos középiskolai tanári diplomát szerzett a debreceni egyetemen. Őt tanévet tanított gimnáziumban Miskolcon, illetve Kazincbarcikán, 39 éves pályafutásából 35 év a Miskolci Egyetem Nyelvi Lektorátusához, újabb nevén Idegennyelvi Oktatási Központjához köti.

– Az egyetemen legfontosabb feladatomban a szaknyelvi oktatását, tudományos értekező próza, szakcikk írásának nyelvi támogatását tartottam, azért, hogy az oktatók, kutatók, az erre a szintre felnőtt hallgatók a nemzetközi tudományos közösség előtt is ismertté tudják tenni eredményeiket – fogalmaz.

Az egyetemi nyelvoktatás és -tanulás sokat köszönhet neki. Először a lektorátus oktatójaként, majd igazgatóhelyetteseként, végül a központ igazgatójaként végzett tevékenysége nagyban hozzájárult – többek között – ahhoz, hogy 1981-ben az első vidéki állami nyelvvizsgáztatási decentrum lett a miskolci nyelvi központ. Nevéhez köt-

A gömörországi- miskolci népművelő

Munkássága egy szűkebb hazájáért cselekvő ember példás, tiszteletet és elismerést érdemlő életútjában összegződik, amely alapján Koncz Károly György Miskolc Szemere Bertalan Közéleti Díját veheti át a város napján.

Koncz Károly igazi közösségi ember és népművelő – a szó legnemesebb értelmében. Azon emberek közé tartozik, aki nem vezetőként, hanem szorgos, tehetséges közművelőként tett sokat egy város közösségéért.

A kohásztechnikus, előadóművész, kiállításrendező, közösség-szervező 1946-ban született Diósgyőr-Vasgyárban. Óvodába Szlovákiában, Pelsőcön járt, nagyszüleinél „ragadt”, majd csempészúton, szökve jött „otthonról – haza”.

„Itthonról hazajárok és fordítva” – vallja. Elismerései, munkái felsorolására talán egy nap is rövid lenne. Hogy csak néhányat emeljünk ki: Radnóti- és József Attila-díjas (előbbi az országban elsőként kapta meg), Miskolc háromszoros Nívódíjasa. Dolgozott egyebek mellett a Gárdonyi Géza Művelődési Házban, a Cementipari Gépjavító Vállalatnak, a Miskolci Galéria örökös tagja – innen vonult nyugdíjba.

Tevékenységei közé tartozott a színjátszás, előadó-művészet, munkaügyi szervezés, vezetés, képzőművészeti

kiállítás-rendezés, közösségi és kulturális szervezés. De igazán mindig színész akart lenni.

Nyugdíjba vonulása után is aktív és meghatározó szereplője maradt Miskolc kulturális közéletének. Diósgyőrben, a vár szomszédságában egy 1765-ös barokk épület felújításával a megyei és a Mandorla Egyesület, valamint az önkormányzat támogatásával 2004-re létrehozott egy kézműves alkotóházat.

2005-ben aktív résztvevője volt a „Gömörország” virtuális ország kikiáltásának, ő lett első esküt tevő honpolgára, egyik országnagya és a népközösség tradícióit ápoló kulturális egyesület elnöke

Szervezője és közreműködője volt, s még ma is része több városi rendezvénynek. Nem utolsósorban arra

is büszke lehet, hogy a Lillafüredi Mikulásvonaton 1963 óta Mikulás, hat éve pedig a gyermekek öröme-re Joulopukki, a finn világ-Mikulás hivatalos magyarországi, miskolc-diósgyőr-lillafüredi Mikulása.

A vele készített interjúkban többször is elmondta, mire büszke: egyebek mellett gárdonyis munkájára, amikor kollégáival bevonták a diósgyőri várat a város kulturális életébe, részt vettek az első rockfesztivál megrendezésében, vidéki „ifjúsági parkot” működtettek a helyi könnyűzenei tehetségek támogatásával, de közreműködhetett például az EDDA Művek megalakulásában is.

Koncz Károly ma is igazi gömőri és diósgyőr-vasgyári, miskolci polgár, lokálpatrióta.

Prominens közéleti szereplők aktuális gondolatainak a nyilvánosság elé tárása, a történelmi szemtanúk élettörténetének megírása, ezáltal az események hiteles feltárása, megőrzése jellemzi Litvay Ottó közíró cikkeiben, könyvekben megtestesülő, értékmentő munkáját.

A múltat a fiatalok elé tárni – ez a jövő

Polgári származása egész életében meghatározta Litvay Ottó jellemét, közéleti szerepvállalását. Publikációs tevékenységét 25 éve, a rendszerváltás óta folytatja.

– Az 1990-es évek elején a KDNP helyi szervezete számos neves közéleti személyiséget fogadott. Itt elhangzott gondolataik megőrzésre méltóak voltak, és a kereszténydemokraták sajtótitkáráként ezt feladatomban éreztem. Ezek az írások, interjúk meg is jelentek Fény című lapunkban, aminek főszerkesztője lettem – emlékezik vissza a közíró.

A régmúlt idők egy-egy, általa fontosnak tartott, ám sem a köztudatban, sem a történelemtanításban még méltó helyre nem került fejezetéről is számos cikket írt. Érdemes ezek közül kiemelni a Miskolci Kalendáriumban megjelent, a középkori lovagrendeket bemutató sorozatát, vagy a kereszties háborúkról írt tanulmányát. Azután következtek a könyvek, amelyek a szemtanúk élettörténetén át tárják fel a magyar, a miskolci történelem sorsfordító pillanatait.

– Büszke vagyok arra, hogy abszolút hitelesen, Bogár Károly, a megyei munkástanács elnökhelyettese életútjának rögzítésével számolhattam be az 1956-os forradalom miskolci eseményeiről. Megírhattam Csorba István életét,

aki szintén tagja volt a munkástanácsnak. Történelemkönyvekbe való az az ismeret is, amit a doni áttörés végigszenvédője, Orczy Sándor adott át számomra, számunkra, 91 éves korában.

Litvay Ottó 1947 óta cserkész, ma is a 757-es Szemere Bertalan csapat parancsnoka. Azt vallja, a cserkészéletforma. Számos cikke jelent meg erről a témáról is. És emiatt még fontosabb számára a fiatalok szemléletmódjának alakítása, ismereteik gyarapítása.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a doni áttörésről írt könyvét méltató levelében így fogalmazott: „Litvay Ottó újabb könyvével folytatja értékmentő munkáját. Állíthatjuk bátran; hősiesség feladat ez, emléket állít a múlt idők már-már feledésbe merülő tanúinak, megszólaltatja őket, bemutatja, és ezáltal megőrzi sorsukat. Megőrzi számunkra, s a fiatalabb, az utánunk jövő nemzedékek számára.”

– Ezek a megtisztelő sorok abszolút egyeznek elképzeléseimmel. A múltat a fiatalság elé tárni – ez a jövő.

Litvay Ottó közéleti tevékenységét és a fontos történelmi eseményeket megörökítő irodalmi munkásságát Szemere Bertalan Közéleti Díjjal ismeri el Miskolc városa.

Cs. M.

Szeretni kell az embereket!

Ehhez a munkához szeretni kell az embereket. Mint néprajzos, szeretek velük beszélgetni, és mint rádiós, nagyon szeretek velük beszélgetni, vallja Mács Ildikó, a Kossuth rádió (MTVA) szerkesztő-riportere.

A mikor pozsonyi lányként, az ELTE néprajz szakos hallgatójaként 1975-ben először lépett be a Herman Ottó Múzeumba, először sétált végig a miskolci főutcán, nem gondolta, hogy itt éli le az életét – ide hozza szerelme, itt tartják barátai, ide köti ezer szál, a munkáján kívül is.

Elvégezte a néprajz szakot, megtanult kérdezni, és meghallgatni másokat, de a gyűjtők magnóját rádiós mikrofonra cserélte: harmincöt éve, 1979. augusztus 1-jén került a Magyar Rádió Regionális Stúdiójába, Miskolcra.

– Nagyon sok néprajzi anyagot csinálók ma is. Szeretem a jeles napokat, az ünnepeket, amikről emberekkel lehet beszélni. Mert ehhez a munkához kell, hogy szeressük az embereket, tudjunk velük beszélgetni, megosztani a gondolatainkat, és akkor ők is megajándékoznak a saját gondolataikkal – vallja a riporter.

Ha szükséges, az emberek ügyes-bajos dolgaiban is igyekszik segíteni, azokra megoldást keresni. Felvidéki gyökereit sem tagadta meg soha, rendszeresen utazik Kassára, Rozsnyóra, Rimaszombatba, más felvidéki településekre, hogy az ott élő magyarok mindennapjairól műsorokat készítsen a Kossuth rádiónak. A

hazai utakat is gyakran rója, méghozzá különleges módon: motorral.

– Ha felveszem a sisakot, az a boldogság. A motoromról rám néz a fiam fotója, és ráírtam azt is: az út a cél. Ők az életem értelme. A rádiózás pedig az életem. Így a magnót sem hagyom soha otthon, elindulok vidékre, elmegyek az első faluig, bemegyek a „kocsmahivatalba”. Az az a fórum, ahol összejönnek az emberek. Körbevesz a szeretetük, mert a motorosokat szeretik, ha leszállnak a motorról. Megkérdezik, honnan jössz, hová mész. És én is sok mindent megtudok, számos riport születik ezekből a beszélgetésekből.

„Mindig is élveztem a munkámat, mert ezerszínű”, mondja. Sok ezernyi riport készült már az elmúlt évtizedek alatt, megszámlálhatatlan témáról, megszámlálhatatlanul sokféle emberrel. A legjellemzőbbekben azonban van valami közös: megmutatkozik Mács Ildikó életfilozófiája, ami szerint életünkben a szeretetnek kell a legfontosabbnak lennie. Minden anyaga a valóságról szól. Emberi sorsokról. Olyan színvonalon, hogy munkássága elismeréseként a város Szabó Lőrinc Irodalmi Díjat adományoz neki.

Cs. M.

Arányosság a művészetben, teljesség az oktatásban

Fata György formatervező iparművészként diplomázott az Iparművészeti Főiskolán. „Lehetett volna nagy álmokat, például autókat tervezni” ezzel a végzettséggel. De ő Miskolcot, az itteni lehetőségeket választotta, ami elsősorban az építészet mellé szegődő, mives fémalkotásokat jelentett – és az oktatást.

A felismerés mellett természetesen jólesik az elismerés is. A korábbi Építészeti Alkotóművészeti Díj, amit alkotótársaival közösen kapott a Szinva teraszért, és ez a mostani is. Ám szerintem nem ez a legfontosabb. Ahogy „az építészet sem más, mint ízlés és arány”, ugyanúgy az iparművész is legyen képes „egységes, összefüggő arányos rendszerbe összerakni” a nagyobb feladatokat is.

– A művészetben nagyon fontos az arány, lehet, hogy jó lenne belőle többet áttemelni az életbe is. A tanítványaimnak viszont mindig igyekeztem a teljességet adni, velük, értük nagyon komolyan végigcsináltam mindent. Sok embernek

Miskolc közterein – például a Szinva teraszon és a Hősök terén –, több szállodán, éttermen és magánépületen is találkozhatunk munkáival: kapukkal, kovácsoltvas díszekkel, a kellő vastagsággal, plasztikussággal bíró T-profilból kidolgozott kandeláberekkel, korlátokkal, vagy éppen buszmegállók acélszerkezetével. Legtöbbször számon sem tartva, kinek a munkáját élvezzük a harmonikus térben.

– Szinte nem is kívánja az ember, hogy tudják, ki csinálta például a korlátot, amin könyökölve nézik a vizet. Az viszont jó, amikor valaki azt mondja: megismertem, hogy az is a te munkád. Mert ez azt jelenti, hogy nekem is van saját jelem – mondja a művész.

segítettem fellépni az első lépcsőfokra, ami nagyon fontos – bár azt, hogy merre megy tovább, csak ő dönthette el. Többen továbbléptek a lépcsőn. Most már ők következnek.

Ezeket a bizonyos lépcsőfokokat nemcsak a Gábor Áron Művészeti Szakközépiskola oktatójaként – ahol rajzot, tervezést, formatant, kovács szakgyakorlatot, szakelméletet tanít –, hanem az iskolai kereteken kívül is segít „leküzdeni” a rajzzal foglalkozni akaró diákoknak és felnőtteknek.

Fata György Miskolc képzőművészeti életének meghatározó alakja, aki alkotásaival a város számára maradandót alkot, ezt ismeri el a Kondor Béla Képzőművészeti Díj.

Cs. M.

„Együtt kell dolgozni ugyanazért a célért”

Muzsikus családba született, belenőtt a zenébe, és azzal együtt Miskolc zenei életébe. A Miskolci Szimfonikus Zenekar koncertmestere, Kaulics-Nagy Zsófia tehetsége révén gyakran játszik szólókat, de igazi közege a zenekar, amikor másokkal együtt dolgozhat egy célért.

Kaulics-Nagy Zsófia szülei a Miskolci Szimfonikus Zenekar alapító tagjai voltak, így a zene és a zenekar is természetes közege lett, még azelőtt, hogy édesapja ötéves korában elkezdte hegedülni tanítani. Az indíttatása azonban ennél is többet adott számára.

– Én vagyok az első zenekari gyerek, és egyre inkább tudatosult bennem, hogy ez nemcsak egy egyszerű tény. Egyfajta felelősség is a zenekarért, a város zenei életéért. Nem lenne például egyszerű elmenni innen. Megpróbáltam, mint minden fiatal, „elrepülni” a világba, de legalább a fővárosba. Néhány hónap múlva visszajöttem... – beszél gyökereiről.

Ez a szemléletmód tükröződik abban is, hogy igyekszik támogatni a tehetséges miskolciakat, előadókat és zeneszerzőket, hogy megismerje őket a közönség. És talán abban is, hogy gyermekei a nyomába, zenei pályára léptek, illetve, hogy sokaknak adja át tudását iskolában is. Önkéntes, önzetlen munkával támogat jótékonyági rendezvényeket. Alapításától, 1981-től tagja a Reményi Ede Kamarazenekarnak, jó ideje az alapítvány kuratóriumi

elnöke, a zenekar itthoni programjainak szervezője. 1985-től a Miskolci Szimfonikus Zenekar tagja, az 1990-es évek végétől koncertmester-helyettes, 2005-től koncertmester.

– Szeretek szólókat játszani, ez természetes. De középiskolás korom óta nagyon fontos számomra a zenekari munka. A nevében is benne van a lényeg: az egy együttes. Tehát másokkal együtt kell dolgozni ugyanazért a célért.

Szerencsésnek érzi magát, mert napról napra megkapja azt az elismerést, ami igazán fontos számára: a közönség szeretetét. A város által adományozott díjért nagyon hálás, de úgy érzi, rajta kívül sokaknak szól.

– Természetesen szüleimnek, akik sokat tettek Miskolc zenei életéért. Szól Gál Károlynak, aki a felsőbb osztályokban volt tanárom, és mesterem mindkét zenekarban. És szól a környezetemben minden zenész kollégának és barátának, aki hozzátett ahhoz, hogy most díjazott lehessenek – fogalmazott.

A miskolci zenei életben fontos szerepet játszó, szakmailag felkészült szakember és kiemelkedő tehetségű hegedűművész példamutató zenei műveltséggel hiánypótlóan gazdagította Miskolc zenei, kulturális életét, és vitte világszerte városunk jó hírnevét. Ezért a város Reményi Ede Zenei Díjat adományoz számára.

Cs. M.

„Ha lemegy a nézőtéren a fény, az olyan, mint a születés”

19

Harsányi Attilát Shakespeare Szeget szeggel című előadásában, Lucio szerepében ismerhette meg a miskolci közönség 2008-ban. A közönség azonnal megszerette. Alakítása jelezte, megint egy különös, tehetséges ifjú színész szerződött a színházhoz.

Zavarba ejtően sokoldalú, muzikalitása képessé teszi zenés darabok, rockoperák szerepeinek eljátszására is, de remek karakterszerepekben és fiatal hősként is. Impulzív, robbanékony, szenvedélyes egyénisége a próbákon és az előadásokon magával ragadja a kollégákat és a nézőket egyaránt. Vallja, minden szerepe megtalálható benne. Önmaga egy-egy részét hívja életre. Mint mondja, talán ő nincs is. Sokkal inkább az a sokszínűség ő, amit szerepei mutatnak. Elmélyült szorgalommal készül szerepeire, belevetve magát a feladatba.

– Néha úgy érzem, felháborító, hogy boldog vagyok. Körülöttem mindenki valamitől borzasztó szomorú. Néha nem merem kimutatni, hogy mennyire jól érzem magam, mert talán kiközösítenek. Nekem nincs semmi bajom.

Megőrülök ettől. Azt csinálom, amit szeretek. Nem kis hévvel és energiabefektetéssel. Nem csak azt várom, hogy kiírjanak a próbatáblára. Képes vagyok magammal csúnya dolgokat is csinálni, hogy rájöjsek arra az érzésre, amit a leírt szöveg sugall – mondta.

Lendülete, színpadi lángolása a kollégákat is magával ragadja. Eszköztára változatos, nincsenek sablonjai, a karakter felől közelíti meg a figurát.

Legfőbb emberi jellemvonásai a szorgalom, a lelkiismeretesség, az igényesség és a humor. Mindez valami tartózkodó szerénységgel párosul, minden, feléje áradó elismerést vagy kedvességet csodálkozó örömmel fogad.

– Ahogy lemegy a nézőtéren a fény, az olyan, mint a születés.

Jössz a sötétből a fényre. Ha mindkét oldalon fény van, akkor zavarban vagyok. Nem tudok mit kezdeni a kezemmel, a lábammal. Valahogy, amikor lemegy a fény, akkor bekerülök egy olyan közegbe, ami már otthonos, ami biztonságos. Akkor megszűnnek a problémák – hangsúlyozta.

Harsányi Attila 2006-ban, szegedi színészként létrehozta kollégáival a Hetek Csoportját, mely azóta is sikerrel működik, mint klasszikus értékekkel bíró, és az újdonságokra nyitottan alkotó, független színtársulat. 2008-tól a Miskolci Nemzeti Színház társulatának tagja, s az Aradi Kamaraszínház állandó vendégművésze.

Harsányi Attila a város neves színművésze, aki jó hírét viszi Miskolcnak, tehetsége, igényes munkája érdemessé teszi a Déryné Színházi Díjra.

Kiss J.

„Szeretem a várost, a környezetét, a feladatokat, amik megtalálnak”

Szamosi Endre Miskolcon végzett építész tevékenységével érdemelte ki az Építészeti Alkotói Díjat.

Miskolcon született 1966-ban, a Kós Károly Szakközépiskolában érettségizett. Először a MÁV tervező irodájában, majd a Borsod megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál szerkesztő, később konstruktőr beosztásban dolgozott. Munkája mellett elvégezte a Budapesti Ybl Miklós Főiskolát, majd tervező szakmérnök másoddiplomát szerzett. A Pécsi Tudományegyetemen építőművész diplomát kapott 2001-ben. A Magyar Építész Kamara É1-es Minősítő Bizottsága 2004-ben – portfóliója alapján – vezető tervezői címet adott neki.

A Hadas Építész Iroda francia–magyar kft. munkatársa lett 1995-ben, majd a következő 10 évben a Hadas Műterem Kft.-ben dolgozott. 2006-tól saját építész irodáját, a Szamos Műtermet vezeti.

Szamosi Endre 2002-től részt vett a történelmi Avas és a diósgyőri vár környéki fejlesztési tervekben. Számos nemzetközi (Krakkó főtér – 1996., Hannover Expo magyar pavilon – 1998., Róma, modern művészeti múzeum – 1998.) és hazai (Nemzeti Színház – 1997., Kodály Kórusiskola – 2003., Debrecen, Intermodális központ – 2012.) építészeti pályázaton szerepelt tervezőtársaival, s ezzel hirdette a miskolci fiatal építészek magas szintű szakmai felkészültségét.

– A legbüszkébb a nyékládházi, 40 négyzetméteres üdülőre vagyok. A

szakemberek is dicsérik. Nem érzelmi szálak váltják ki ezt, hanem maga az épület. Amit közvetít, az épület gondolatisága – emelte ki Szamosi Endre.

Hat évvel ezelőtt harmadik díjat nyert a Miskolc, Görgey u. 6. számra kiírt meghívásos pályázaton. Nagy jelentőségű volt – a tervező társaival együtt készített – Miskolc-Főtér 2008. pályázata, ami megvételben részesült.

Épületei magas színvonalon képviselik szakmai gondolkodását: Miskolcon a Mélyvölgy – Csáti sor sarkán a közel-múltban készült el a Pados–Rác villa; nemrég fejeződött be a Tárkányi utcai háromlakásos társasház építése.

– Itthonról és külföldről is van példaképem. Rudolf Mihály, akivel évtizedek óta együtt dolgozom, vagy Ferencz István, Bodonyi Csaba. Korábról pedig Kós Károly, míg külföldről Frank Lloyd Wright – árulta el az építész, akit váratlanul ért, hogy ő kapja idén Miskolc Város Építészeti Alkotói díját.

– Megtisztelő, örülök az elismerésnek, persze. Itt születtem, szeretem a várost, a környezetét, a belvárost, a feladatokat, amik megtalálnak. Szívesen csinálom, léptéktől függetlenül. A diploma után visszajöttem, pedig lett volna lehetőségem Pécsen vagy Budapesten maradni. Itt ragadtam, de mindennek megvan az oka. Dolgozunk tovább – mondta el Szamosi Endre.

„Belső késztetést éreztem, hogy jogi pályára lépjek”

21

Belső késztetésre lépett a jogi pályára, s bár karrierje során érték nem várt megpróbáltatások, dr. Czikray Zoltán mindig hitét, vallásos életszemléletét megtartva végezte munkáját, s állt ki egyháza mellett.

A Balaton-felvidéken található Kővágóörsön született 1926-ban. Az alsó osztályok elvégzése után Miskolcra került, ahol a kereskedelmi érettségit, majd a gimnáziumi különbözeti vizsgát követően a jogakadémiaira jelentkezett.

– Belső késztetést éreztem, hogy jogi pályára lépjek. Miután nagyon vallásos ember voltam – és vagyok mind a mai napig – gyakorlatilag isteni elhivatásnak tekintettem ezt, és így is éltem – mondja, hozzátéve, hogy családjában ő volt az első, aki jogi végzettséget szerzett. Hite pályafutásában is tetten érhető: csak polgári pereket vállalt, elvei távol tartották a büntetőügyektől, mivel – mint mondja – nemegyszer érezte az elfogultságot, ami ellen nem tudott mit tenni.

A számtalan „befolyásoló tényező” – az akkori politikai irányzatnak nem tetszett vallásos életszemlélete – ellenére felvették a Pécsi Jogtudományi Egyetemre. Bár 1951-ben megszerezte jogi diplomáját, az Ügyvédi Kamara előbb megtagadta az ügyvédi névsorba történő bejegyzését, de végül elfogadta. Ezekre az időkre nem szívesen emlékszik vissza, mint mondja, nehéz lenne felsorolni, mi minden ment keresztül. „Egy volt a szerencsém: Isten velem volt. Ez nem frázis, ez hitvallás”, teszi hozzá.

Kiállt egyháza mellett a nehéz időkben is, aztán már a rendszerváltást követően ő tett javaslatot szeretett lelké-

sze, Weiszer Elek mártírsága emlékművének felállítására, mely a miskolci evangélikus templom bejárata mellett található.

Egyéni ügyvédként egészen 1989. március 15-ei nyugdíjazásáig dolgozott. Tapasztalataival és tudásával azonban továbbra is segítette az akkorra már jó hírnevet szerző Czikray Ügyvédi Irodát vezető gyermeke munkáját.

– Nem számítottam rá, hogy díjat kapok, korábban így nem ismerték el a munkámat. Természetesen örömmel fogadtam, és nagy megtiszteltetésnek tartom a kitüntetést. Szeretném egyúttal köszönetemet kifejezni azok felé, akik ezt megszavazták számomra – mondja.

Dr. Czikray Zoltán példamutató jogi ügyintézését, tisztességes és korrekt munkáját a város Bizony Ákos Kitüntető Jogi Díjjal ismeri el.

K. I.

Rend a lelke mindennek

Kalotai Lászlóné szereti a rendet, tisztaságot, szereti, ha meg vannak elégedve munkájával a diósgyőri egészségház orvosai, asszisztensei. A háziorvosi rendelők és szakrendelések megbízható takarítónője elmondása szerint „csak” teszi a dolgát – a jól végzett munka eredményét azonban a betegek és az orvosok is nagy meglepéssel nyugtázzák, nap mint nap.

Kalotai Lászlóné 1951-ben született Miskolcon. Az általános iskolai tanulmányai befejezését követően a Miskolci 101. Számú Ipari Tanulóintézetben szerzett elektrolakatos szakképesítést, majd a Földes Ferenc Gimnáziumban érettségizett. Ezt követően a Lenin Kohászati Művek villamosjavítójaként, majd villamos-géptekercselőként dolgozott.

1987-ben aztán egészségi állapota miatt rokkantnyugdíjas lett, azonban ezt követően is szükségét érezte, hogy munkát vállaljon, így 1997-től a lakóhelyén, mint lépcsőházi takarítónő dolgozott. 2002-től a Diósgyőrben található, Tömörkény utcai egészségházban a háziorvosi rendelők és szakrendelések megbízható takarítónője.

– Fiatalon nem ez volt az életcélom, de nagyon szeretem a munkámat. Köszönhető ez annak is, hogy az egészségházban jó a közösség, a doktorok, asszisztensek is szeretnek, megbecsülnek – mondta el Kalotai Lászlóné. Kiemelte, nagy örömet jelent számára, ha mindenhol rend és tisztaság uralkodik, ha meg vannak elégedve munkájával

az egészségházban dolgozó orvosok, asszisztensek, az oda betérő betegek. Alapos és szakszerű munkájával minőségi szolgáltatást biztosít, a megrendelői igények maximális szem előtt tartásával.

Férjével 1972-ben kötöttek házasságot, majd 1974-ben életet adott közös fiúgyermeküknek. – A férjem azt mondta, megérdemlem a kitüntetést, mert tudja, milyen vagyok. Nagyon nagy megtisztetésnek érzem, hogy díjat kapok, álomban sem gondoltam volna, hogy én valaha részesülhetek ilyen elismerésben. Mikor megtudtam, az első gondolatom az volt,

hogy sok olyan ember van, aki tőlem jobban megérdemli a díjat. A férjem mellett azonban az orvosok és az asszisztensek is azt mondták: ha valaki, akkor én megérdemlem az elismerést. Pedig csak végzem a munkámat, és ahol tudok, segítek – fűzi hozzá.

Kalotai Lászlóné becsületes, precíz, gondos munkavégzésével nagyban segíti az ott dolgozó egészségügyi szakalkalmazottak munkáját, ezt ismeri el Miskolc a Benkő Sámuel-díjjal.

K. I.

„Egy új élet kezdetén látni a csillogást az anya szemében...”

Egy orvos számára sincs annál szebb és felemelőbb érzés, mint amikor világra jön egy újszülött – mondja dr. Szombati Zsigmond, akinek a terhességgel kapcsolatos szövődmények megelőzése volt a munkaterülete közel 40 éves pályafutása alatt.

‘60-as években bevezették a terheszakrendelés jelenleg is érvényes formáját.

– Egy új élet kezdetén látni a csillogást az anya szemében, vagy az újszülött első sírása, arckifejezése, mind-mind felejthetetlen élmény – emeli ki.

Dr. Szombati Zsigmond 1929-ben Kunszentmiklóson született, és kezdetben műszaki pályára készült. Az orvosi hivatás sem volt ismeretlen a családjában – felmenői között van sebész és fogorvos – végül a Szegedi Orvostudományi Egyetem általános orvosi karára nyert felvételt.

Tanulmányai alatt, az Országos Mentőszolgálatnál olyan jól látta el mentőtiszti feladatait, hogy végzése után meghívták a szervezethez dolgozni. Később állomásvezető-helyettes lett Miskolcon, miközben heti 24 órában bejárt a Semmelweis Kórház Szülészeti Osztályára is, szülészeti gyakorlatot szerezni. 1957-ben főállású kinevezést nyert az osztályra, ahol egészen 1993-ig dolgozott, előbb segéd-, majd szak-, végül főorvosként.

– A fő munkaterületem és egyben hitvallásom a prevenció, elsősorban is a terhességgel kapcsolatos szövődmények megelőzése volt – mondja. 1969 szeptemberében területi főorvossá nevezték ki, feladata volt a megyei szülészeti intézmények, valamint a terhesgondozás felügyelete is. Dr. Nemeckay Tivadar főorvossal már a

2003-ban 50 éven át nyújtott szakmai tevékenysége elismeréseként a Szegedi Tudományegyetemtől Arany Díszoklevelet kapott, tavaly pedig Gyémánt diplomáját vehette át. Több mint 39 éves szolgálata alatt 38 tudományos előadást tartott, közel 50 tudományos dolgozata jelent meg különböző folyóiratokban, melyből 29 első-szerzős.

Felesége nyugdíjas gyermekfőorvos, két fiuk született, egyikük reumatológus főorvos, a 6 unokájuk közül pedig a legnagyobb – követve édesanyja példáját – gyermekorvosnak tanul.

– A sors nem nagyon kényeztetett el kitüntetésekkel, most azonban nagyon örülök a díjnak. Hálás vagyok Istennek is, hogy átvehetek egy ilyen megtisztelő kitüntetést – mondja.

Dr. Szombati Zsigmond áldozatos, sokrétű orvosi munkáját, gyógyítani és segíteni akarását Benkő Sámuel-díjjal jutalmazza Miskolc.

A zene szeretetével nevel

Lőkös Péterné óvónő hivatásszeretettel, áldozatos munkásságával és sokoldalú tevékenységével érdemelte ki a pedagógiai díjat.

Óvónői hivatását 1978-ban kezdte a miskolci Mátyás király úti Óvoda Tagintézményében, az Anna úti óvodában, ahol vezetőhelyettesi munkakört is ellátott. Még ebben az évben került vissza az anyaintézménybe, ahol azóta is tudása legjavával igyekszik a legnagyobb szeretettel, gondoskodással nevelni a gyerekeket.

Gyermekkora óta elkötelezett a zene iránt; 10 évig tanult zongorázni.

1983 óta tagja a Mindszenty Énekegyüttesnek, ezáltal sok hazai, illetve nemzetközi fesztivál, verseny résztvevője és győztese lehetett. Egy ilyen franciaországi turnén nyílt lehetősége megismerkedni Brunsvík Teréz leszármazottjával, Teleki Judittal. A vele kialakított kapcsolat motiválta arra a kezdeményezésre, hogy az óvoda Brunsvík Teréz emlékéét ápolva felvegye a nevét az első magyarországi óvodák megalapítójának.

Pályája során mindig hajtotta a bizonyítási vágy, kereste a járható utat, hogyan tudna igazi, régi értelemben vett családi légkört teremteni óvodás csoportjaival.

A nevelés eszközének a zenét választotta. 1992-ben kiváló minősítéssel szerzett újabb végzettséget a Hajdúböszörményi Wargha István Pedagógiai Főiskola Zeneóvodai szakosítóján. A muzika szeretetét továbbképzéseken adta át érdeklődő óvodapedagógusoknak, hiszen a tanulást nem csak saját magával szemben várja el.

Sikerének titka az emberi kapcsolataiban rejlik: a munkatársakkal és a szülőkkel is együttműködik, türelmes magatartást tanúsít, őszinteségre, nyíltságra törekszik. Lőkös Péterné mosolygós természetű, mindenkihez van egy kedves szava, mély érzésű ember. A szeretet üzenetét hétről hétre átnyújtja a gyerekeknek, kollégáinak

és a szülőknek egyaránt. A feltétel nélküli elfogadás, empátiakészsége, magas érzelmi intelligenciája erre a hivatásra tette kiválóan alkalmassá, amit az is bizonyít, hogy több ízben elnyerte kiemelkedő munkájáért a legeredményesebb óvodapedagógusnak járó elismerést intézményében.

A tudásvágy és a tanulás egész pályafutását végigkíséri, s ezt a felfedező, érdeklődő mentalitást igyekszik a gyerekekben is felkelteni. Munkája során fontosnak tartja a tehetségek felfedezését, ez motiválja. Az általa felnevelt gyerekek közül hozzá hasonlóan többen elkötelezetté váltak a zene iránt, s felnőttként ennek megfelelő pályát választottak.

Tanítani lelkesen, és teljes odaadással

Gyermekkorától tanár szeretett volna lenni. A tanítást küldetésnek tekinti dr. Nagymáthé Sarolta. „Olyan feladatnak, amire azt tudom mondani, hogy itt vagyok, Uram, engem küldj!”

Első iskolaélményei hatására sok kislány szeretne tanár lenni, aztán elhagyja ezt az elképzelését. Valószínű azonban, hogy dr. Nagymáthé Sarolta akkor is megvalósította volna gyerekkori vágyát, ha nem kap hozzá komoly megerősítést a Zrínyi Ilona Gimnáziumban.

– Olyan meghatározó tanáregyenységek tanítottak, akikre azóta is nagy szeretettel, példaképként tekintek. Itt a helye, hogy köszönetképpen megemlítsék középiskolai tanáraim közül Ádám Esztert, és a debreceni egyetem akkori dékánját, Orosz Istvánt. Mindketten nagyon sokat tettek azért, hogy elindulhassak pedagógusi pályámon – emeli ki dr. Nagymáthé Sarolta.

Ez a pálya a Kossuth Lajos Gimnázium és Pedagógiai Szakközépiskolában vette kezdetét, de volt óraadó a Miskolci Egyetemen és a Fráter György Katolikus Gimnáziumban is. Történelmet és oroszot tanított, sok sikerrel, és ma már szintén pedagógus tanítvánnyal – mégis átlépett az oktatásirányítás területére. Európa jogi szakjogász oklevelet szerzett, szakvizsgázott, és pedagógus és közoktatási vezetői diplomát szerzett. Mindezek birtokában szakértő lett, 1999–2005 között pedig az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont regionális igazgatóságán dolgozott mint hatósági és jogi referens, érettségi, felnőttképzési referens.

– Nem szakadt meg a kapcsolat az intézményekkel, sőt, sokkal nagyobb rálátást kaptam az iskolában folyó munkára, mint amikor egy helyen tanítottam. Olyan élményeket, ta-

pasztalokat szereztem, amelyek mind a mai napig kiindulási pontként szolgálnak.

2001-ben ugyanis visszatért a tanításhoz és a Kossuth Gimnáziumba, amit akkor már átvett az evangélikus egyház. Igazgatóhelyettesként ma is sok olyan feladatot lát el, ami a háttérteremt meg az intézmény nyugodt, kiegyensúlyozott működéséhez.

– Mindemellett igyekszem minél aktívabb kapcsolatot kialakítani a fiatalokkal. A tanítást küldetésnek tekintem, olyan feladatnak, amire azt tudom mondani, hogy „itt vagyok, Uram, engem küldj!”, és az egész területen nincs olyan feladat, amire nemet mondanék. Azt gondolom, hogy harminc évvel a pályám kezdete

után is törekszem arra, hogy lelkesen és teljes odaadással tudjam végezni. Ehhez kérem a Jóisten segítségét, és a kollégáim támogatását.

Dr. Nagymáthé Sarolta áldozatos munkásságát, sokoldalú pedagógiai tevékenységét ismeri el a Pedagógiai Díj.

Keresztény szellemben, a gyermekek iránti tisztelettel és szeretettel

Gáspárné Kiss Mária pedagógusi hitvallásának középpontjában a nevelés teljessége, az emberközpontúság, a személyiségfejlesztés áll. Pályája során mindig az európai humanista értékek, a keresztény szemlélet köré szervezte pedagógusi feladatait.

A Kilián György Gimnáziumban érettségizett, első diplomáját 1976-ban, biológia–földrajz szakon szerezte az akkor Ho Si Minh elnevezésű, tanárképző főiskolán Egerben. 1983–1984-ben biológia komplex tanfolyamon bővítette ismereteit a Nyíregyházi Főiskolán. 2000-ben a közoktatási vezetői szakot is elvégezte a Pécsi Tudományegyetemen.

Az 1976/77-es tanévben kezdett tanítani az ongai általános iskolában, 1977-től pedig az Arany János Általános Iskolában folytatta pedagógusi tevékenységét, Miskolcon. A martintelepi iskolában 28 évig dolgozott, ebből 16-ot igazgatóhelyettesként, majd hét esztendőn át igazgatóként tevékenykedett. Vezetői elképzeléseihez mindig meg tudta nyerni tantestülete tagjait. A rendszerváltást követő években – korát megelőzve – igazgatójával és az ezt felvállaló tanítókkal együtt ökumenikus keresztény osztályt hoztak létre. Az oktatómunka mellett osztályfőnökként és igazgatóként is fontosnak tartotta a tanulók szabadidejének hasznos eltöltését, az ehhez szükséges feltételek megteremtését. Tanártársait szakmai ismereteik bővítése céljából tovább-

képzésekre, szakvizsga megszerzésére buzdította.

Oktató munkája elismeréseként, Andrásfalvy Bertalan közoktatási miniszter Miniszteri Dicséret kitüntetésben részesítette 1991-ben.

2005 szeptemberétől örömmel vállalta a Miskolci Görög Katolikus Általános Iskolában az igazgatóhelyettesi teendőket, emellett ifjúságvédelmi felelős is volt. Szívesen foglalkozott a hátrányos helyzetű tanulók problémáival, azok megoldási lehetőségeivel.

Pályája utolsó éveiben szép feladatot kapott: 2011 szeptemberétől alapító igazgatója lett az Egri Főegyházmegyéhez került Vörösmarty Mihály Katolikus Általános Iskolának és Óvodának, melynek új szellemiséget és arculatot adott.

Pedagógusi munkáját a gyermekek iránti tisztelet és a szeretet hatotta át. Célrendszere középpontjában a gyermekközpontú oktatási-képzési munka kiegészült az ugyancsak hangsúlyos képességfejlesztő funkcióval. 2013 szeptemberéig, nyugdíjba vonulásáig szülővárosában nevelte, tanította a jövő nemzedékét.

A vendég mosolya

Miskolc Város Turizmusáért Díjat kap Ostorházi István, aki tevékenységével, munkájával elősegítette a város turizmusának fejlődését.

Ostorházi István 1960-ban született háromgyermekes kereskedő család legkisebb gyermeként. Szülei Bükkábrányban voltak vendéglősök, majd 1962-ben az egész család Miskolctapolcára költözött, ahol azóta is él. Édesanyja vendégekhez való viszonya, mely szerint a kliensek mindig kellemes élményekkel, kipihelve és jó emlékekkel térjenek haza, máig meghatározóvá vált számára.

Középiskolai tanulmányait a Berzeviczy Gergely Vendéglátóipari Szakközépiskolában végezte, és ott is érettségizett. Pályáját felszolgálóként kezdte, majd lehetősége nyílt bátyjával, Ostorházi Imrével a Vörös rák éttermet szerződéses formában üzemeltetni. 1984-ben, Miskolcon elsők közt nyitotta meg magán-vendéglátóegységét, amit éveken keresztül eredményesen üzemeltetett. 2008-ban fontos állomáshoz érkezett szakmai pályafutása, amikor a lakóhelyéhez közeli Alfa Panziót megvásárolta. A nagy kedvvel és örömmel végzett munka eredménye

már 2009-ben megmutatkozott, amikor a magyar háromcsillagos szállodák közül az egy szobára jutó árbevételük a harmadik legmagasabb volt.

– A mosolygós vendégek mindig visszaigazolnak, hogy jó, amit csinálunk. Feltölt. Gyerekkorom óta ebben a világban élek, szüleim is ezzel foglalkoztak, testvérem is vendéglátós. Nem is volt más elképzelésem. A vendéglátás nem nyolc órát, teljes embert kíván. A vendégszeretettel tudjuk a klienseket megfogni. Talán ez a díj is ennek a visszaigazolása. A mosolygó vendég a legnagyobb elégtétel. Ez a hobbim is, így nem fáradok bele a munkába. Miskolctapolca pedig végigköveti az életemet. Szinte ide születtem, fiatalágom, családom, munkám, minden ideköt – mondja Ostorházi István.

Szakmai munkájának elismeréseként 2013-ban a Szallas.hu, mint a hazai piacvezető szállásközvetítő portál, első alkalommal, hagyományteremtő céllal adta át a magyar turizmus legkiemelkedőbb díjait, az Év Szállása, illetve az Év Turisztikai Települése díjakat. A versenyt több kategóriában hirdették meg. 12 800 szálláshely vett részt, az eredmény pedig több mint 156 500 valódi vendégvéleményből alakult ki. Az Alfa Hotel elnyerte az Év szállása 2013 minőségi díjat a háromcsillagos kategóriában.

Ostorházi István célja a Miskolctapolcára érkező vendégek meggyőzése arról, hogy a térségünkben működő turisztikai látványosságok és az itt élők vendégszeretete érdemes arra, hogy újra és újra visszatérjenek hozzánk.

A jégen szabad – mintha szállna

Az Európa-bajnoki szereplés az álma Bátori Júliának, a Miskolci Jégvirág Korcsolya Klub versenyzőjének, aki ígéretes eredményesorával fiatalon érdemelte ki a város Év Sportolója címét.

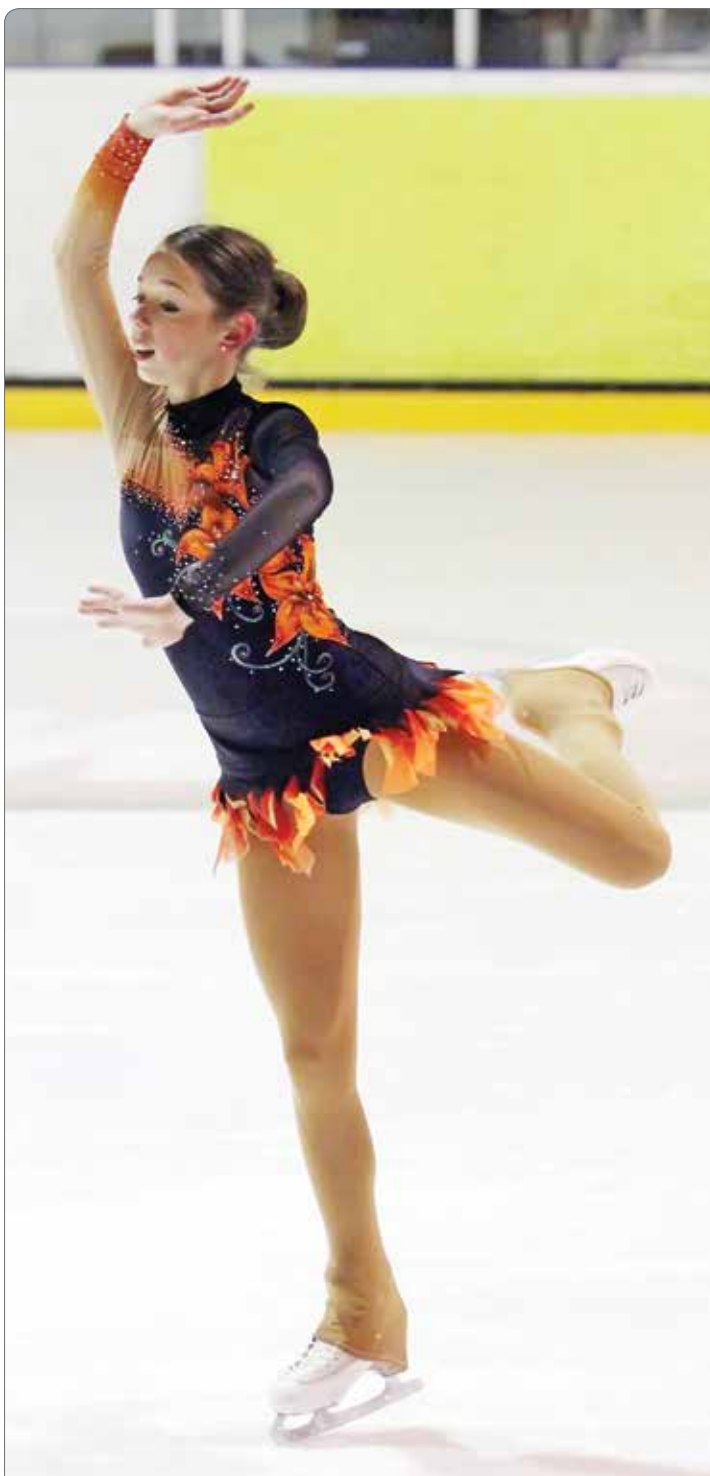
Bátori Júlia 2007-től, hétéves korától korcsolyázik a Miskolci Jégvirágoknál. Amikor lehetőséget kapott arra, hogy műkorcsolyázóként is fejlessze tudását, időt és energiát sem sajnálva mindent megtett, hogy ebben a szakágban is a legjobbak közé tartozzon.

– Az óvodával látogattunk el először a jégcsarnokba. Már akkor éreztem, ez az én sportom. Tiszaújvárosban kezdtem versenyszerűen korcsolyázni, majd Miskolcra költöztünk, így folytattam a Jégvirágoknál. Először nem volt a legkellemesebb érzés a jégen lenni. Törte a lábam a korcsolya, hideg volt, féltem, hogy elesek... De az első lépések megtanulása után már úgy éreztem, mintha szállnék a jégen. Az első kűrömet 2009-ben mutattam be, akkor kezdtem el igazán versenyezni. Országos bajnoksággal, tehát elég nívós versennyel kezdtem, nem egy helyi viadallal. Persze, nem volt rögtön sikerélményem, de nem adtam fel – elevenítette fel a kezdeteket a tehetséges tinédzser.

Júlia a 2012-es és a 2013-as szezonban valamennyi, Magyarországon megrendezett műkorcsolyaversenyen (Kelet-Magyarország Kupa, Magyar Kupa, Nyílt Országos Vidékbajnokság, Avaz Kupa) a dobogó legfelső fokára állhatott, tavaly pedig a csehországi Trnavában megrendezett nemzetközi versenyt is megnyerte.

– A jégen szabadnak érzem magam, minden problémámat elfelejtem, legyen az iskolai vagy otthoni. Mindent kiengedhetek magamból. Sokszor hívtak edzés idején osztálytársaim: amikor 40 fokban mindenki a strandon volt, nekem erőnléti edzésem volt, de a munka meghozza gyümölcsét. Legnagyobb sikeremnek a szlovákiai nemzetközi versenyen elért második helyet tartom, erre vagyok a legbüszkébb, valamint a magyar bajnoki címeimre. Nem is tudom kategorizálni. Annyira jó érzés versenyezni! Az álmom nagyon régóta az Európa-bajnokság. Idén szerepeltem a gálán – azért csak ott, mert 14 éves voltam, és 16 esztendőskortól lehet indulni. Szóval a nagy álmom az Eb-szereplés – emelte ki Júlia, aki 2013-tól a Magyar Országos Korcsolyázó Szövetség műkorcsolya-válogatott keretének is tagja.

Bátori Júlia példamutató magatartásával, szorgalmával és kiváló tanulmányi eredményeivel korosztály példaképe lehet, s méltó a város által adományozott Az Év Sportolója Díjra.

Miskolci játékosokra építenek

Saját nevelésű, miskolci lányokkal ér el sikereket az Albrecht-MVSC-MVSI NB I-es női röplabdacsapata. A klub több válogatott játékost is nevelt az évek során.

Hat felnőtt, hét ifjúsági és hat serdülő játékosból tevődik össze a vasutas röplabdacsapat. Valamennyiükben közös, hogy miskolciak, tehát helyi játékosokra épít Toma Sándor vezetőedző. A támogatás persze így is fontos az egyesület életében: kilencedik éve névadó főszponzoruk Albrecht József, az önkormányzat éves szinten kiemelten segíti működésüket, emellett a Magyar Röplabda-szövetség is együttműködik a klubbal – támogatja a Csokonai utcában épülő új sportcsarnok megépítését.

A 2012/2013-as szezonban a csapat megtartotta korábbi pozícióját, a hatodik helyezést. A Magyar Kupában a négy közé jutásért a Vasas Óbuda csapatával került össze, ahol ugyancsak tisztességesen helyt állt. Az előző idényben – a bajnokság és a kupa mellett – hazai és nemzetközi versenyeken is pályára léptek a vasutas lányok. 2013 augusztusában a békéscsabai, valamint az októberi, rimaszombati kupán második, a Miskolcon – szintén augusztusban –

rendezett II. Szlovák Aurél Nemzetközi Felkészülési Tornán pedig harmadik helyezést értek el. A felnőtt keret a Miskolc Városi Sportiskola utánpótlására épül; fontos feladatnak tartják további tehetséges fiatal játékosok bevonását, hiszen az MVSC röplabda-szakosztálya utánpótlás-nevelő egyesület is – így jön létre a szintiszta miskolci gárda.

A minőségi munkának köszönhetően évről évre korosztályos válogatott játékosokat sikerül kinevelnie a szakosztálynak. Büszkeséggel tölti el a klubnál dolgozókat, hogy Kovács Edina szerepelt a magyar felnőtt női válogatottban a felkészülés folyamán, míg Radomszki Boglárka a magyar női serdülő-válogatott kezdőcsapatának tagja. Az edzőre, Toma Sándorra is számít a szövetség: a férfi és női válogatott stábjának tagja, olykor edzőként szokott besegíteni, az utóbbi időben pedig videoelemzéseket és statisztikát is készít a nemzeti csapatoknak.

A röplabda-szakosztály megítélése nagyot ugrott előre az elmúlt időszakban: a csapat nézőszáma a kezdeti 20-30 nézőről 170-200 főre emelkedett, sőt, a 2013-as szezonban számos teltházas mérkőzése volt a röplabdásoknak.

Az Albrecht-MVSC-MVSI röplabdacsapata eredményei elismeréseként 2014-ben az Év Sportolója címet kapja a várostól.

„Felemelő érzés versenyezni”

Bartha Ákos a Miskolci Vasutas Sport Club judo szakosztályának versenyzője. 2013-ban kiemelkedő eredményeket ért el: kétszeres Európa Kupa-győztes és junior Európa-bajnoki harmadik helyezett lett.

Heti nyolc edzéssel készül az MVSC sportolója a hazai és nemzetközi megmérettetésekre. A munka megtérül, hiszen tavaly Kijevben és Pakson első, Berlinben második, az ausztriai Leibnitzben pedig harmadik lett az Európa-kupán (EK). Sőt, a szarajevói junior Európa-bajnokságról is bronzéremmel térhetett haza Bartha Ákos, a magyar judoválogatott oszlopos tagja. Elmondása szerint a külföldi versenyek a kedvencei úgy a millió, mint az ellenfelek miatt.

– Nagyszerű, felemelő érzés a nemzetközi porondon versenyezni, a mezőny miatt teljesen más, mint itthon szerepelni. Az Európa-bajnokságon és kupákon fel tudom mérni, a hazai szinthez képest hol tartunk. Elmondhatom, nem vagyunk lemaradva, felvesszük a versenyt a külföldi sportolókkal! – emelte ki Bartha Ákos. A fiatal sportoló hozzátette: legnagyobb ellenfelei volt szovjet tagállamokból – Azerbajdzsán, Grúzia, Örményország –, valamint a sportág őshazájából, Japánból kerülnek ki.

– Nemrég súlycsoportot váltottam, 55 helyett már 60 kilogrammban versenyzek. Biztató, hogy az idei, görögországi EK-n 32 indulóból ötödik lettem – pedig sokáig vezettem a bronzmeccsen. Tulajdonképpen most kóstoltam bele a 60 kilósok versenyébe, így ez jó eredménynek mondható. Idén Európa-kupák, világ- és Európa-bajnokságok várnak még rám, a célom mindig a dobogó – árulta el Bartha Ákos. Az általános iskola első osztálya óta, azaz 14 éve cselgáncsozó tehetség álma – mint minden élsportolónak – az ötkarikás szereplés. Erre reálisan 2020-ban kerülhet sor Ákos szerint. A XXXII. nyári olimpiai játékokat a japán fővárosban, Tokióban rendezik...

Miskolc viszont már most elismeri eredményeit, Az Év Sportolója Díjat veheti át a város napján Bartha Ákos.

– Nagy örömmel fogadtam a hírt. Pozitív visszajelzés, hogy tudnak rólam, követik az eredményeimet és elismernek – mondta a judós.

S. P.

„Érted, Bence!”

Miskolc Város Sportjáért Díjat adományoznak posztumusz Rakaczki Bencének, a DVTK tragikusan fiatalon elhunyt kapusának.

Százával, ezrével érkeztek az üzenetek Miskolcra szerte az országból, a nagyvilágból, Ferencvárostól La Coruñán át vissza Borsodig. „Érted, Bence!” „Gyógyulj meg mielőbb!” „Rakaczki, jövőre már neked rúgjuk a gólokat, jobbúlást!” Az egész ország megmozdult, hogy vért adjon Bencének. Mindenki ott segített, ahol tudott. Az FC Barcelona és a Real Madrid játékosai siettek segítségére csapattársa, Francisco Gallardo közreműködésével. Aztán jött az AC Milan, a Manchester City és az Arsenal is. Mindenki Bence mellett volt, mindenki a gyógyulását várta, remélte. Azt, hogy visszatérjen a DVTK kapujába. És ő is bízott, bizakodott, küzdött, ahogy a pályán.

Aztán egy szörnyű januári délutánon, 16-án egyvalamiről kezdett el szólni minden Diósgyőrben és a futballvilágban: Bence elvesztette a földi mérkőzést, a mennyei pályákon véd tovább Puskás Ferencék mögött.

Egy példakép hagyott itt minket. Egy olyan ember, aki 19 éves korára ikonná vált ezrek szemében, aki példát mutatott emberségből, hitből, kitartásból, s még megannyi jó tulajdonságot tárt fel előttünk. Arról, hogy miként és hogyan kellene élnünk. Megmutatta, milyen embernek, jó embernek lenni.

Rakaczki Bence 1993-ban született Miskolcon. Kisgyermekkorától futballozott, 8 esztendő volt, amikor elindult ígéretes pályafutása a Miskolci Sportiskolában, majd végigjárta a DVTK-ban a korosztályos csapatokat, a ranglétrát.

2012 májusában valóra vált sportolói álma: 19 évesen a diósgyőri klub címeres mezében futhatott ki a szentélybe a mérkőzés előtt, az ő nevével kezdődhetett csapata összeállítása.

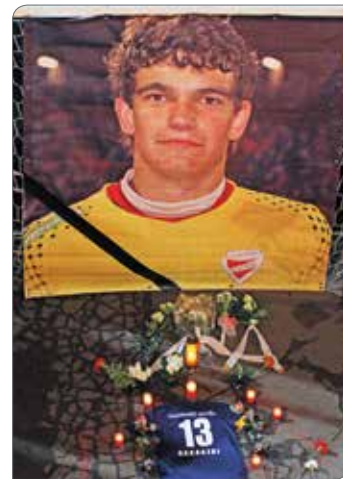
Egyből megszerették, megkedvelték és elismerték a mindig mosolygós fiút, aki a bravúrok bemutatásával csak tovább nőtt a szurkolók szemében.

A sors kegyetlensége, hogy csupán a Pécs, a Honvéd, a Haladás és a Vasas labdarúgói tapasztalhatták meg az NB I-ben: rettegett saját nevelésű kapusa van a DVTK-nak.

A bajnokság után leukémiát diagnosztizáltak Bencénél. 2013 februárjában csontvelő-átültetést hajtottak végre, amely időlegesen sikeresnek bizonyult. Szervezete végül mégis feladta a küzdelmet. Másnap este megemlékezést szerveztek a diósgyőri stadionban, ahol 2000 ember gyűlt össze. Pótolhatatlan veszteség érte a klubot, a várost, a sportot. De elfeledni sosem fogjuk. Példaképünk lett, s emberi tulajdonságait sem feledhetjük – valamennyien csak tanulhatunk Bencétől.

Bencétől, aki a lehető legtöbbet tette Miskolc sportjáért...

Soós Péter

„Pozitív üzeneteket szeretnénk közvetíteni”

Sándor Attila fontos és állandó szereplője Miskolc közéletének, és támogatója a miskolci kultúrának, sportnak és nehéz sorsú embertársainknak. A Miskolc Autó tulajdonos ügyvezetője igazi lokálpatriótaként igyekszik a városhoz, a régióhoz kapcsolódó szervezeteket, eseményeket, ügyeket felkarolni és támogatni.

Sándor Attila 1966-ban született Miskolcon. A Nehézipari Műszaki Egyetem főiskolai karán vegyipari gépész diplomát szerzett, majd előbb a TVK-nál helyezkedett el, azt követően pedig különböző, élelmiszert forgalmazó cégeknél területi értékesítéssel foglalkozott a régióban.

Az autós szakmában 1998-tól dolgozik, 2014-től mint tulajdonos ügyvezető irányítja a Miskolc Autót. Tevékenysége során sikerült a régió meghatározó, autót forgalmazó és szervizelő cégét létrehozni, számos miskolci polgár számára biztosítva munkalehetőséget.

– Az alapindítatás az, hogy lokálpatrióta vagyok, és nagyon szeretem Miskolcot – magyarázza Sándor Attila. – Mindig szoktam mondani, hogy nem a pénz az első, hanem a szándék, az akarat. Pozitív üzeneteket szeretnénk közvetíteni, többek

között, hogy a munkával, gondokkal teli hétköznapiakban is vegyük észre a jobbító szándékot, az emberi gondoskodást, mások eredményeit, városunk, régióink értékeit, és amennyiben tudunk, segítsünk – fűzi hozzá.

Folyamatosan, minden évben támogatják a Miskolci Jegesmedvék jégkorongcsapatát, a DVTK labdarúgóit – a nagycsapattól az ovifociig minden területen – széleskörű együttműködés keretében segítik. A DVTK kosárlabdacsapatát is szponzorálják, és autós cég lévén, minden évben támogatják a miskolci rallysportot is.

A sport mellett a kultúra területén is aktívak. Támogatják a Miskolci Múza Díjat, a CineFest fesztivállal hosszú távú együttműködést kötöttek, de támogatták a Miss Alpok-Adria Szépségversenyt, és nagy szerepet vállaltak a Nemzetközi Formációs Táncfesztivál támogatásában is. A rendezvények támogatása mellett gyorssegélyt adtak az árvízkárosultaknak, illetve nyári táborozást, Mikulás-ünnepet szerveztek a károsultak gyermekeinek. Adománnyal hozzájárultak ugyanakkor a miskolci vakok és gyengén látók sportolásához is. „Talán ez volt a leginkább szívemelengető, ott igazán megérzi ugyanis az ember, kinek mire van szüksége”, mondja.

Sándor Attilát Miskolc közéletének aktív tagjaként és a miskolci kultúra, sport és nehéz sorsú embertársainak támogatójaként a város a A Civilek Támogatásáért Díjjal jutalmazza.

K. I.

Szívvvel, szeretettel a szegények megsegítéséért

Civil szervezetként rendkívül széleskörű feladatkört lát el a Páli Szent Vince Szeretetszolgálat miskolci csoportja. Ruhaneműket, háztartási gépeket és bútorokat gyűjtenek, osztanak ki a rászorulóknak, élelmiszert, gyógyszerváltással segítik őket. Támogatják a mozgássérült gyermekeket, időseket, betegeket, ingyenes tanácsadással könnyítik meg a hivatalos ügyek intézését. Szolgálatukat teljes szívvvel, szeretettel és áldozatvállalással végzik egész évben.

A Páli Szent Vince Szeretetszolgálat nemzetközi karitatív szervezet, melynek központja Párizsban van. Magyarországon 13 csoport 200 tagja szolgálja a szegényeket országszerte.

– Igen, ez a jó szó: szolgálunk, hiszen nem munkaként tekintünk a rászorulóknak megsegítésére. Minden vincés áldozatos munkát végez, és ezt csak szívvvel és szeretettel lehet csinálni – emeli ki dr. Tóth Józsefné elnök, hozzátéve, hogy nagyon fontos a beszélgetés, a szívből jövő együttérzés is.

– A szegények megtalálják minket, nagyon sokan járnak hozzánk az Árpád utca 2. szám alatti vincés központba. Az adományozók között, sajnos, kevésbé ismert a szeretetszolgálat. Van ugyanakkor olyan adományozónk, aki minden hónapban élelmiszert hoz, más pénzzel támogatja az élelmiszervásárlást. Ilyen adakozókból kellene több – teszi hozzá a szeretetszolgálat elnöke.

A szeretetszolgálat tagjai támogatják a Gyermekegészségügyi Központban ápoltságú mozgássérült gyermekeket, zeneoktatásukat. Minden évben „Gyermekek a gyermekekért” címmel hangversenyt szerveznek – idén május 18-án – a Szent Anna-templomban, melyen fellépnek a mozgássérült gyermekek és a felajánlók, az Egressy–Erkel Zeneiskola növendékei. A bevételéből a gyerekek kirándulni mennek. Szintén fontos alkalom a gyermeknap, amikor meghívják a sérült gyerekeket szeretetvendégségre, és ajándékot is adnak nekik. Mindkét esemény meghatározó szeretetünnep.

– Az elismerésnek természetesen nagyon örültünk, fontos, hogy elismerik a szolgálatainkat, igyekezetünket – fogalmaz dr. Tóth Józsefné, aki köszönetet mondott az őket segítő plébániáknak, templomoknak, katolikus, református, evangélikus iskoláknak, valamint az egyéni adományozóknak, s nem utolsósorban az áldozatkész vincészeknek.

A Páli Szent Vince Szeretetszolgálat tagjai önkéntesek, térítés nélkül, önzetlen szeretettel dolgoznak a rászor-

ulókért, hajléktalanokért, idősekért, betegekért. Tagjai önfeláldozóan, fáradtságot nem ismerve végzik karitatív tevékenységüket, melyet a város Az Év Civil Szervezete díjjal ismer el.

K. I.

A lágerben is őrizték identitásukat, anyanyelvüket

Martin Márta és Lerch Ernő fiatalon került ki a Szovjet-unióba „egy kis munkára”, ott ismerkedtek meg. Valószínűleg egyikük sem gondolta, hogy a láger embertelen körülményei között talál majd társra. Közel öt évig dolgoztatták őket a Szovjetunióban, identitásukat, anyanyelvüket ott is megőrizték.

Özv. Lerch Ernőné – született Martin Márta – 1926-ban a mai Románia területén, az erdélyi szászok lakta faluban, Hőltövényben született. 18 éves volt, amikor édesapjával együtt Brassóban bevagonírozták őket „málenkij robotra”.

– Reggel kopogtak a kapun, egy román és egy orosz katona jött be. Azt mondták, hogy édesapámmal el kell mennünk egy hathetes munkára. Nem gondoltam volna, hogy egy hónap híján 5 évig leszek távol – emlékszik vissza Márta néni. – Csomagolásnál nagyon sírtunk, az ötéves húgom megkérdezte, hogy ki fog most engem fé-

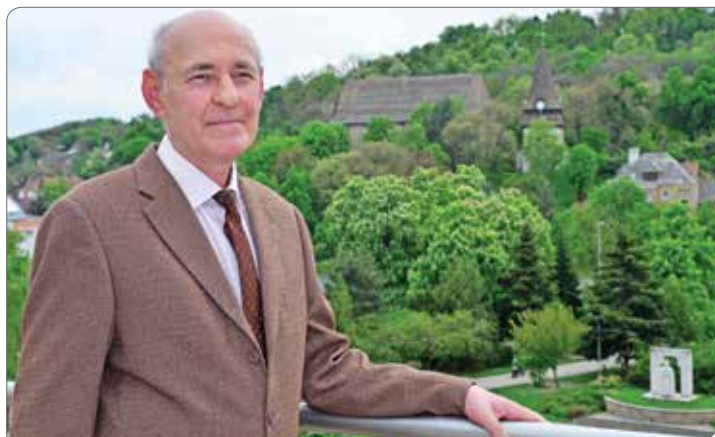
sülni – meséli. Több mint két hét, marhavagonban töltött utazás után érkeztek meg a mai Ukrajnában lévő Donyeck-szénmedencében található 1206-os lágerba. „Az utazás nagyon nehéz volt. Féltünk, hogy hová visznek minket, mi lesz velünk”, mondja. Megérkezésük után először kisebb munkákra osztották be őket. A koszt nagyon rossz volt, „élni kevés, meghalni sok”, így mondogatták a táborlakók. A kemény hideg, a nehéz munka, a nélkülözés mindenkit megviselt, édesapja súlyos beteg lett, ezért ő visszatért a családjához.

Márta is kórházba került tifusz miatt, hideg, fűtetlen szobában laktak. 1946 márciusában aztán mínusz 30 fokos hidegben, legyengülve, éhezve, gyalog telepítették át a 20 kilométer távolságban lévő másik lágerba, Nikanorba. Itt találkozott néhai Lerch Ernővel, aki Hámorban született 1927-ben. Őt is 18 éves kora előtt, német származása miatt vitték ki „málenkij robotra”. Ernőt a bánya területén lévő kovácműhelybe osztották be dolgozni.

1949. október 7-én aztán Lerch Ernő számára véget ért a majdnem öt évig tartó „málenkij robot”, Márta pedig 1949. november 25-én indult vissza alig kéthónapos gyermekével – ekkor döntés előtt állt: hová menjen, haza a családjához Romániába, vagy Ernő után az ismeretlen helyre, Miskolcra – utóbbit választotta. Márta és a kis Edit december 6-án érkezett a városba. Lerch Ernő és felesége a Diósgyőri Gépgyárban helyezkedtek el, és innen mentek nyugdíjba. Lerch Ernő 2004. február 24-én hunyt el.

A Lerch házaspár ápolta anyanyelvét, őrizte identitását – ezt, és a miskolci német kisebbségi közéletben végzett tevékenységüket a város Pro Minoritatae Díjjal ismeri el.

Sáray László nyugalmazott könyvtáros, a Tokaji Írotábor kuratóriumának titkára. Már az írotábor 1972-es indulásakor ott volt Tokajban, és azóta is minden évben azon dolgozik, hogy a rendezvény megfelelő fóruma legyen az egyetemes magyar irodalomnak, a felelős értelmiségi gondolkodásnak. Több mint negyven éve Miskolcon él, innen szervezi az irodalmi életet.

A Tokaji Írotábor lelke, motorja

Igyekszik mindent megtenni azért, hogy a magyar irodalom képviselői – függetlenül attól, hogy hol élnek – személyesen is találkozhassanak, megvitathassák a tanácskozások előre meghatározott témáit, megismerhessék egymás véleményét egy-egy sokakat foglalkoztató, aktuális társadalmi, irodaloméleti kérdéssel kapcsolatban.

A tokaji tanácskozások résztvevői, visszatérő vendégei közül többen is megfogalmazták már, hogy a tábor éltetője, lelke, motorja Sáray László. A 2012-es, jubileumi, 40. tanácskozás megnyitóján Szentmártoni János költő, a Magyar Írószövetség elnöke, a Tokaji Írotábor kuratóriumának elnöke Sáray Lászlónak külön is megköszönte, hogy a magyar irodalom elkötelezett híveként negyven év alatt soha nem adta fel a harcot. „Nem csupán titkára volt a Tokaji Írotábornak, de motorja, éltetője is.”

– Több mint negyven éve Miskolcon élek, a családommal. A Tokaji Írotábor és a város között gazdag, ma is élő a kapcsolat

– fogalmazott Sáray László, aki az írotáborok szervezése és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltárban végzett munkája mellett részt vett a honismereti mozgalom munkájában is.

A levéltárral kapcsolatban fontosnak tartja kiemelni, hogy az „nem lomtár, hanem kincsestár”. – Ott csak gazdagodni lehet, és érdemes oda betérni másnak is. Nekem csak jó emlékeim vannak az ott eltöltött tizennégy évről – hangsúlyozta.

Évekig tagja volt az Országos Honismereti Szövetség Elnökségének, rendszeresen publikált a honismereti mozgalom megyei lapjában, a Szülőföldünkben. Nyugalomba vonulása után sem adta fel irodalomszervező munkáját.

Sáray László a Tokaji Írotáborok szervezéséért, a magyar irodalom népszerűsítéséért, a megyében és Miskolcon működő kiadók, kulturális intézmények munkájának segítéséért méltó Miskolc város Nívódíjára.

Kiss J.

„Legjobb szeretetet kapni, és szeretetet adni”

Váraljai Zoltánné Nagy Csilla tősgyökeres miskolci. Családjával Isten szolgálatában állnak, ahová csak tudják, viszik az evangéliumot. A legfontosabbnak azt érzi, hogy szeretetet adjon a fogyatékkal élőknek és az időseknek. Célja, hogy harmóniát teremtsen számukra.

Tevékenysége során generációkat hoz össze. A keresztyén hitéletet hirdeti, s vallja, Isten nélkül semmit nem cselekedhetünk.

– Istenfélő emberként, keresztyén emberként is meg lehet élni az életünket. Szeretnék segíteni az elesetteken, rászorulókon, szükségük van a harmóniára – mondta.

1990-től aktív a helyi közélet terén. A polgári körök egyik alapító tagja volt. A Magyarok Világszövetségében is aktív szerepet vállalt. 2004-ben a határon túl élő magyarok állampolgárságáról tartott országos népszavazás sikere érdekében áldozatos munkát végzett, melyről a MVSZ nevében dr. Menyhárt Szabolcstól, az akkori megyei kampányfőnöktől, és dr. Komporday Zoltántól, akkori megyei elnöktől emléklapot is kapott.

Mindig is embercentrikus volt, a keresztyén hite vitte előre. A mai napig karitatív tevékenységet végez, melybe fiatalokat is aktívan bevon. Rendszeresen látogatja az Ezüsthíd, az Őszi Napsugár Idősek Otthonában és a Mésztelep utcai szenvedélybeteg otthonában élőket. Az idősek és a fogyatékkal élők mindig boldog pillanatként élik meg a találkozást

Váraljai Zoltánné Nagy Csillával. Énekel velük, s felolvas nekik a Bibliából.

Mindezért semmit nem kér cserébe, de olyat kap, ami mindennél többet ér. Ölelést, szeretetet. Elmondta, szeret „csak úgy” beszélgetni is. Meghallgatni az idősek, betegek hétköznapijainak történetét. Azokat a gondokat, amik emésztik őket. Mindig igyekszik jó tanácsot is adni, s örül, ha megfogadják azokat. Teljes, harmonikus életet kíván teremteni maga körül. Fontos számára, hogy fiatalokat is bevonjon hivatásába. Azért, hogy a generációk találkozzanak, s a következő korszak felnőttei már egy szebb világot építhessenek. A Csilla Báronő Fogyatékkal Élők Otthonába is gyakorta ellátogat.

– Érzem a szeretetüket. Szeretetet kapok tőlük, és szeretetet adok. Legjobb szeretetet adni és utána kapni – hangsúlyozta. Fontosnak tartja, hogy a karitatív tevékenységek során az örömhírt, az evangéliumot is vigye magával, ebben mindig partnere a Magyar Continental Singers keresztyén könnyűzenei együttes.

Váraljai Zoltánné Nagy Csilla közéleti munkája, karitatív tevékenysége méltóvá teszi Miskolc város Nívódíjára. **Kiss J.**

Miskolcon maradni, ez a legfontosabb

Juhász Nóra Miskolcon született. Itt járta ki iskoláit, majd a fővárosba költözött. Később úgy hozta az élet, hogy visszatérhetett szeretett városába, s azóta azon dolgozik, hogy Miskolcon minél több embernek legyen munkalehetősége, ne menjenek el a fiatalok, ne szakíthasson szét családokat az álláskeresés.

Okleveles közgazdász és szociológia tanári diplomát is szerzett. Gyakornokként dolgozott a PepsiCo Lays Kft.-nél, tanított az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumban. 1993-ban fél évet a bajorországi Seltbitzben töltött az evangélikus szeretetotthon és vendégház diakónusaként. Az egyetem elvégzését követően határozott elképzelése volt, hogy visszatér szülővárosába, de akkor nem talált itt állást. A kezdeti sikertelenség miatt azonban nem mondott le a terveiről, s ezek a tapasztalatok egy életre meghatározták elkötelezettségét.

– Az egyetem után Budapesten tudtam elhelyezkedni, de mindig nagyon szerettem volna Miskolcra hazatérni. Amikor nem találtam itt munkát, egy életre elhatároztam: minden tőlem telhető el fogok követni, hogy Miskolcon minél több munkahely jöjjön létre, ne menjenek el a fiatalok, ne választasson szét családokat az álláskeresés – mondja.

Juhász Nóra a Magyar Befektetési és Kereskedelemfejlesztési Kht.-nál kezdett dolgozni, mely az ITDH jogelődje volt. Másfél év elteltével koordinációs igazgatóvá nevezték ki, majd amikor az ITDH úgy határozott, hogy irodát nyit Miskolcon, hazaköltözött és elvállalta annak vezetését.

Mint mondja, hivataluk fő célkitűzései közé tartozik, hogy letelepítse Magyarországon a külföldi befektetőket, segítse a működő tőke beáramlását. Támogassa a külföldi értékesítésben azokat a cégeket, akik exportképes árukkal, szolgáltatásokkal rendelkeznek.

Juhász Nóra több helyi vállalkozásnak segített kapcsolatokat építésében, szervezett gazdasági fórumokat, tájékoztató napokat, üzletember-találkozókat. Éveken át szerkesztette a Miskolc Televízió Iránytű című gazdasági műsorát, adásokat készített az Európa Rádióban is. 2003-ban egyik fő előadója volt a Miskolcon szervezett Közgazdász Keresztyén Konferenciának, segítette Miskolcot a Befektetőbarát Település cím elnyerésében, külföldi bemutatkozások megszervezésében. Elindított egy Vállalkozói Klubot, részt vett a Vodafone call center beruházás előkészítésében. 2013-ban nála jelentkezett be Miskolcra a Takata cég megbízottja, így a japán autóipari beszállító első városi programját is ő szervezte.

Magas színvonalú szakmai munkája, a városban a gazdasági fejlesztés, a munkahelyteremtés terén a közreműködésével elért eredmények méltóvá teszik Miskolc város Nívódíjára.

Kiss J.

Nívódíj a hivatástudatért

Katona Tamásné tíz éve lelkiismeretesen és nagy szakértelemmel végzi munkáját a Miskolci Egyetem Egészségügyi Szakmai és Módszertani Központjában és annak jogelődjénél. Két éve megbízott vezető szakápoló. Mint mondta, az emberszeretet vezette hivatása irányába.

Már gyermekkoromban macikat és babákat gyógyítottam. Már akkor belém ivódott, hogy ezt a szakmát szeretném választani – mondta. Munkája során az egyetem munkavállalóival és a hallgatókkal nagy türelemmel, odaadással és figyelemmel bánt, kifogástalanul végzi szakápolói munkáját, munkaközösségének tevékenységében hatékony szerepet vállal.

Részt vesz az egyetemi munkavállalók és a hallgatók egészségesebb életmódjának kialakításában egyéni tanácsadással, ilyen irányú képzések, előadások megszervezésében. Munkájával hozzájárult ahhoz, hogy a Miskolci Egyetemen végzett komplex egészségfejlesztő tevékenység ezen a területen 2013-ban az Európai Unió mintáértékű modellje, legjobb gyakorlata lett.

– Ez a komplex szűrővizsgálati program egy csapatmunka volt, amelyben a főorvosnő vezetésével végzett munkába besegítettünk. A segítség azt jelenti, hogy műszeres vizsgálatokat végeztünk. Vérnyomás-, látás-,

hallásvizsgálatokat, irányítottuk a betegeket, előjegyzésbe vettük őket, s a különböző szakrendelésekre irányítottuk őket – részletezte Katona Tamásné.

Az egyetemi szakrendelők kialakítása óta azok beindításának, munkájának, folyamatos működésének biztosításában tevékenyen segít. A betegszobákban ápoltak számára minden, a gyógyításukhoz, ápolásukhoz szükséges munkát akár erőn felül is elvégez, önzetlen, odaadó munkát fejt ki, részt vállal az éjszakai ügyelet biztosításában.

A rendkívüli helyzetek megoldásában, a sürgősségi esetek, roszullétesek ellátásában, és más jellegű különleges események haladéktalan megoldásában nagy szakmai tapasztalattal vesz részt.

– Nagyon örülök neki, ha tudok segíteni. Tanácsot adni, és visszajelzést kapok róla, milyen jó volt, hogy ezt vagy azt mondtam. Nálunk nagyon sok az egyénre szabott tanácsadás is, szakápolóként pedig részt veszek a komplex szűrővizsgálatokban. Vérnyomásmérést, EKG-t, vizelet-, illetve látásvizsgálatot végzek, ehhez még hozzátartozik a dokumentáció, statisztikakészítés. Sokrétú a munkánk, ahogyan itt az emberek is. Idősektől a fiatalokig. Szeretem ezt a sokféleséget – hangsúlyozta.

Katona Tamásné lelkiismeretesen és nagy szakértelemmel végzett szakápoló munkája, és az egészségfejlesztés terén elért eredményei méltóvá teszik Miskolc város Nívódíjára.

Kiss Judit

Építeni a várost, egy életen át

Molnár Pál Kassán született, 1942-ben, polgári család első gyermekeként. Édesapja Bódvaszilason lett járási jegyző. Ott kezdte általános iskolai tanulmányait, harmadikos volt, amikor Miskolcra költözött a család. Azóta ez a város az otthona, soha sem akart máshol élni, dolgozni, építeni.

Az általános iskola elvégzése után a Gépipari Technikumba (mai Andrassy Gyula Szakközépiskola) nyert felvételt, ahol 1960-ban érettségizett. Ezt követően a Borsodi Szénbányászati Trösztnél, majd a Tanácsi Tervező Irodánál vállalt technikus munkát, 1961–69 között a Beruházási Vállalatnál tevékenykedett, műszaki ellenőrként. Fő tevékenysége a lakás és kommunális egységek építésének lebonyolítása volt.

1969–1990 között az Észak-Magyarországi Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott, közben 1984-ben építőmérnöki diplomát szerzett, főépítés-vezető lett. Tevékeny részt vállalt a városépítési és gyárépítési feladatok kivitelezésében, több létesítmény készült irányítása alatt a Miskolci Egyetemen is. Nem csupán Miskolcon, hanem a megye több más ipartelepülésén is végzett kivitelezési munkákat.

– Mindig az építőipar volt a szívem közepe. Rendkívül szerettem magam előtt látni a fejlődést, építést, érezni, hogy gyarapodtunk valamivel – mondja Molnár Pál. Később, az építőipari

nagyvállalat megszűnése előtt gyakorlati oktatásvezető lett a miskolci Eötvös József Szakközépiskolában, 2000-ben pedig a Városgazda Kht. ügyvezetőjévé nevezték ki, ahol nyugdíjba vonulásáig, 2003. szeptember 15-ig

dolgozott. Feladata sokrétű volt, a városüzemeltetési, és egyéb karbantartási feladatokban igyekeztek a korábbi időszakhoz képest fejlődni, nagyobb odafigyeléssel dolgozni, s a munkavégzés egyre eredményesebbé vált. Fejlesztések történtek egyebek mellett a Miskolci Vadaspark területén is, új karámok, kifutók épültek, bővült az állatállomány.

– Ebben a városban rengeteg érték van. Bízom benne, hogy az új befektetők megjelenésével még több munka, biztosabb megélhetés lesz, és ami a legfontosabb: itt maradnak az emberek. Akik itt, Miskolcon gyökeret vertek, azok az ország egyik ékkövében élhetnek – vallja.

Molnár Pált magas színvonalú szakmai munkája, a város közéletében végzett tevékenysége méltóvá teszik Miskolc város Nívódíjára. **Kiss J.**

Dallam és oktatás, lélekből

Herpainé Velkey Klára a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium és Kollégium magyar–énekzene szakos tanára, művészeti munkacsoport-vezető. 32 évvel ezelőtt általános iskolai tanárként kezdett dolgozni a Fazola Henrik Általános Iskolában, majd a kiegészítő magyar szak elvégzésével a Fráter György Katolikus Gimnáziumban folytatta munkáját.

A Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumban a kórus vezetése, a művészeti oktatás háttérének megteremtése és az iskola kulturális életének szervezése lett a feladata.

– Mióta vagyok, létezem, azóta van kapcsolatom a zenével, illetve valahogy bennem van a zene. Egészen kicsi gyerekkori emlékeimtől kezdve fontos. Éneklek, élvezem, örülök neki – mondta. Az örömeleklés mellett azonban aktívan tevékenykedik, háromnál több kórusa is van, amelyek mindegyike sikert sikerre halmoz.

A konkrét eredmények mellett kórusmunkáját a „szeretetszolgálat” teszi igazán értékké. A város által szervezett rendezvényekre is gyakran eljutott iskolai kórusaival is. Legújabb énekkara a gimnázium lelkes énekeseiből 2 éve verbuválódott Fényi kamarakórus.

Kórusai mellett népdalköreivel, népdalénekes csoportjaival is részt vesz városi, megyei és országos versenyeken, rendezvényeken. A népdaléneklés terén a legkiemelkedőbb eredményt Guzsalyas elnevezésű csoportjával érte el, akik a népdalkörök

országos minősítő versenyén nem csak arany minősítést, de Arany Páva díjat is szereztek. Munkájának fontos része az iskolai szülői közösséget megmozgató „szülői kórus” is, ahol a felnőttek számára elsősorban „örömeleklést”, egy másfajta találkozási lehetőséget kínál – példát adva így a diákoknak egy tartalmas felnőtt közösség megteremtésére is.

– Mióta az eszemet tudom, evidens volt számomra, hogy tanár leszek. A hivatásra, elhivatottságra is nagyon sok jó példát láttam a családban, de a hivatás része egyértelművé vált, hogy ez többet jelent annál, hogy foglalkoznék valakivel. Egyszerűen egyfajta küldetés, hogy az utánunk jövő generációnak a fejlődésében, az életük teljessé tételében, és a tudásuk fejlesztésében is közre tudjak működni – vallja.

Herpainé Velkey Klára hivatásszeretete mellett hozzájárul Miskolc város közéleti, művészeti és pedagógiai hagyományainak ápolásához, példát adva a fiatalabb nemzedékeknek, munkája méltóvá teszi Miskolc város Nívódíjára.

Kiss J.

Tovább a megkezdett úton

41

Podhorányi László Miskolcon született. Itt végezte a középiskolát, majd a Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett diplomát. Tapasztalatszerzés céljából 1997-ben családjával együtt Budapestre költözött, ahol a Vodafone Magyarország Zrt. menedzsmentjének tagja, az ügyfélkapcsolati terület vezérigazgató-helyettese lett. Kiemelkedő szerepe volt a Vodafone miskolci ügyfélszolgálati központjának létrehozásában, elindításában, ma is tanácsaival segíti ezt a munkát.

Jelentős erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a Vodafone Magyarország Regionális Ügyfélszolgálati Központját Miskolcon alakítsák ki. A világ meghatározó mobilkommunikációs vállalata folyamatosan bővülve, ma már több mint 350 főnek biztosít munkát városunkban. 2014-ben a cég újabb fejlesztést hajtott végre Miskolcon, amelynek keretében további 250 fő munkavállaló felvételét tervezi.

– Itt születtem, itt éltem 32 évig, s mindig tudtam, hogy ez egy nagyon szép, értékes hely. Olyan, ahová érdemes eljönni, de távolabb csak annyit tudnak róla az emberek, hogy egy nehézipari központ. Ennek a szemléletnek a megváltoztatása szerintem olyan feladat, amelyben mindkinek részt kell vennie, aki hisz abban, hogy ez a város többre képes – mondja. Kiemelte, érzése szerint úgy tud legjobban segíteni Miskolcnak, ha ideje jelentős részét a munkahelyteremtésre fordítja.

A Vodafone miskolci képviselőjeként aktív szerepet vállalt az Észak-magyarországi Informatikai Klaszterrel, a

társág meghatározó cégeivel, valamint a helyi képzési és munkaügyi intézményekkel létrehozott együttműködések kialakításában, kulturális, sport- és oktatáshoz kapcsolódó rendezvények támogatásában. Emellett figyelmet fordít a hátrányos helyzetűek felkarolására is.

– Úgy is fogalmazhatnék: genetikailag kódolt bennem a segítő szándék. Édesapám is itt élt Miskolcon, annak idején a bányamentő állomásnak volt a vezetője. Ő is másokon segített, bajba jutott embereket mentett, s ez nekem egy olyan példa volt, amit szerettem volna továbbvinni. Azt gondolom, amit teszünk, azt csak kiváló minőségben érdemes megvalósítani. Erre törekszem. A Nívódíj számomra azt jelenti, hogy érdemes tovább folytatni ezt az utat. Ahogyan Széchenyi fogalmazott: akkor élsz, ha másokért élsz – fűzte hozzá.

Podhorányi Lászlót magas színvonalú szakmai munkája, a városban a gazdasági fejlesztés, a munkahelyteremtés terén a közreműködésével elért eredmények méltóvá teszik Miskolc város Nívódíjára.

Kiss J.

Egy baráti hely – a művészet összeköt

42

A Musical Műhely Miskolc Közhasznú Egyesület 2009. július 12-én alakult meg. Céljuk, hogy háttérrel és fejlődési, valamint az európai értékeket képviselve fellépési lehetőséget biztosítsanak az előadó-művészetet kedvelők és művelők számára, továbbá a színházi kultúra – főként a zenés színdarabok – népszerűsítése és minél szélesebb körű terjesztése.

Felkarolják a tehetséges fiatalokat, felnőtteket, közös erővel támogatják elindulásukat a zene, a színpadi világ rögzös útjain. – Öt éve alapítottuk meg a Musical Műhely Miskolcot. Először csak egy hobbi volt számomra, de aztán sokkal több lett. Rengeteg munkát, kitartást, fegyelmet, lemondást igényel, nem csak az én részemről, hanem a társulatunk valamennyi tagjától – mondta el Albert Tamás, a műhely vezetője.

A társulat 2010-ben önálló művet állított színpadra – egy kétfelvonásos musicalt Noé bárkája, „avagy az özönvíz legendája” címmel. Bemutatkozásuk sikert aratott mind a nézők, mind az országos média körében. A sikernek köszönhetően aztán újabb darabot készítettek, a Zéta címet viselő, kétfelvonásos rockmusicalt, amely Gárdonyi Géza:

A láthatatlan ember című regénye nyomán íródott. Harmadik darabjuk, a Zsák utca 2012 című drogprevenációs musical színpadra állításával, bemutatásával az volt a céljuk, hogy felhívják a fiatalok, szülők, pedagógusok figyelmét a napjainkban illegálisan, illetve legálisan beszerezhető tudatmódosító szerek veszélyeire, mivel az elmúlt időszakban a fiatalok körében egyre jobban terjed a különféle drogok használata. 2013-ban Fazekas Mihály művét, a Ludas Matyit láthatta a közönség.

– Főállásban a B.-A.-Z. Megeyi Rendőr-főkapitányságon

dolgozom, az élet árnyas oldalán. Főként kiemelt bűncselekmények felderítésével és vizsgálatával foglalkozom – például az emberölésekkel. Nap mint nap rengeteg borzalmat látunk, a társulat, a Musical Műhely Miskolc ennek az ellensúlyozására is szolgál – itt kikapcsolódom. Nem nagyon vehető észre, hogy helyenként óriási a különbség a társulaton belül, mindenki mindenkinek a barátja. Mindenki igyekszik tenni a többiekért, mindenki együtt van, együtt dolgozunk a produkciók elkészítésében, bemutatásában. Ez tölt fel – hangsúlyozta Albert Tamás.

Miskolc város kulturális életének gazdagítása, kulturális értékeinek megőrzése, a város hírnevének öregbítése érdekében végzett tevékenységével a közösség méltó Miskolc város Nívódíjára.

Kiss J.

„Minden Miskolchoz köt...!”

Kisiparosként kezdte, majd családi vállalkozását kitűnően irányítva ma már Norvégiától Vietnámig ismerik cégük nevét, és választják ipari kemencéiket. A korábbi fő profil mellett jelenleg autóiipari multinacionális cégek számára végeznek hőkezeléseket.

Török Antal gépészmérnökként 1991-ben családi vállalkozást alapított Hóker Kft. néven, cége a mai napig ipari kemencék gyártásával, valamint kutatás-fejlesztéssel foglalkozik. A világ számos országában üzemeltetik az általuk gyártott kemencéket.

– Minden Miskolchoz köt. Itt végeztem el iskoláimat, itt szereztem meg a diplomámat, és mindhárom gyerekem itt végzett az egyetemen – mutat rá a városhoz kötődő szoros kapcsolatára.

Jelenleg cégük saját kutatása eredményeként – a kemencégyártás és -fejlesztés mellett – hőkezeléseket végeznek autóiipari multinacionális cégek számára. Emellett több kutatás-fejlesztési projekt megvalósításán dolgoznak EU-s pályázatok támogatásával.

– Úgy gondolom, sikerült letennünk a névjegyünket. Annak ellenére, hogy kis cég vagyunk, tavaly duplájára növeltük az árbevételünket, és növeltük a cég létszámát is. A kutatás-fejlesztési tevékenységünknek és az európai uniós pályázatoknak köszönhetően azzal számolunk, hogy idén is növekedni fog a cég – tekintett előre Török Antal.

A Kézműves Kamarában – annak létrejötté óta – elnökségi tag, majd elnökhelyettes volt. A kamarák egyesülése után többször volt küldött a Kereskedelmi és Iparkamarában, és kezdetektől részt vesz a Békéltető Testület munkájában. Az Észak-magyarországi Autóiipari Beszállítói Klaszter aktív tagja.

Török Antal kimagasló teljesítményét a BOKIK Szentpáli István Kamarai Díjjal ismerik el. **K. I.**

Dr. Kecskeméti Tibor

Egy élet a geológiáért és népszerűsítéséért

Dr. Kecskeméti Tibor, a Magyar Természettudományi Múzeum címzetes főigazgató-helyettese szakmájában komoly rangot vívott ki tudásával és tevékenységével – és legalább ilyen sokat tett a földtudomány népszerűsítéséért is.

A Geofil Díjat F. Tóth Géza geológus javaslatára a Magyar Állami Földtani Intézet főigazgatója, dr. Kordos László alapította 2010-ben azzal a céllal, hogy a Kárpát-medence földtani értékeinek felismerésében meghatározó tevékenységet végzett szakemberek munkáját elismerjék. A díjat a Miskolc Város Napján rendezett ünnepség keretében adják át.

Dr. Kecskeméti Tibor biológia-földrajz szakos tanár, geológus, a harmadkori óriás egysejtűek szakértője abaújszántói születésű, középiskoláit Miskolcon végezte. Az egyetem után hosszú életpályáján egyetlen munkahelye a Magyar Természettudományi Múzeum, ahol legmagasabb beosztása főigazgató-helyettes volt.

Munkássága során rengeteget tett a földtudomány népszerűsítéséért, részben múzeumi tevékenysége révén, részben mint a Magyarhoni Földtani Társulat tisztségviselője, egy cikluson át (1991–1994) elnöke, jelenleg tiszteletbeli tagja.

Komoly érdemei vannak a fajsúlyos ismeretterjesztés írott sajtójának életben tartása terén, a Természet Világa szerkesztőbizottsági tagjaként. Mindvégig aktív résztvevője és támogatója a miskolci Geofil-konferenciáknak. A miskolci természettudományos muzeológia támogatása terén is jelentős érdemeket szerzett.

Dr. Kecskeméti Tibor megkapta többek között a Móra Ferenc-, a Bugát-Szentágothai- és a Széchenyi Ferenc-díjat. Munkásságát ez évben Geofil Díjjal ismerik el.

Személyesen és elektronikusan is közelebb az ügyfelekhez

Közelebb vinni az állampolgárokhoz a hivatalt – ez volt az egyik legfőbb célja a Kormányablakok létrehozásának. A folyamat a járási Kormányablakok felállításával és az e-ügyintézés segítő ügyfélkapuval teljesebb ki, hangsúlyozza Demeter Ervin kormány megbízott.

Az állam ne az önkormányzatokon, hanem saját hivatali rendszerén, apparátusán keresztül végezze el a rá háruló feladatokat – ez volt az egyik fő célja a közigazgatási rendszer 2010-ben újtárra indított átalakításának. Így jöttek létre a Kormányhivatalok, amelyekbe akkor 17 szakigazgatási szervet integráltak.

– A Kormányhivatal arca, amit az ügyfeleink közvetlenül látnak, az a Kormányablak. Ezek működtetésével először is a feje tetejéről a talpára kellett állítani a rendszert, el kellett érnünk, hogy a lakosság is érezze, nagyon komolyan gondoljuk: a hivatal van őértük. Ennek egyik fontos eleme, hogy a Kormányablakok a kezdetektől minden munkanapon reggel 8-tól este 8-ig tartanak nyitva. A másik pedig, hogy ne legyen külön feladvány az ügyfelek számára kideríteni, az ő problémájuk melyik hivatalra, melyik osztályra tartozik. Azt tudja, hogy hozzánk kell eljönni, és attól kezdve a papír „járkál”, nem az ügyfél – összegzett Demeter Ervin.

Ez utóbbi cél megvalósítása még nem fejeződött be, de hamarosan a járási hivatali rendszer kiterjesztésével teljes körűen megvalósul az egyablakos ügyintézés.

– Úgy látom, legkésőbb 2015-re elérjük célunkat: minden korábbi állami, illetve az önkormányzatoktól

visszavett ügyet a járási Kormányablakokban, az úgynevezett „egyablakos” rendszerben intézhetnek az ügyfelek – emelte ki a kormány megbízott.

Az ügyfelek érdekében a Kormányablakok – természetes módon – akadálymentesek, de nem is kell felkeresni a hivatalt. Az Ügyfélkapu lehetővé teszi az elektronikus ügyintézés, illetve az ügyek elindítását.

– A folytatásban az irány változatlan, most már a finomhangolás következik a Kormányhivatalokban is. Tehát megvizsgálja az állam, milyen szerveket akar még ebben a keretben működtetni, illetve tovább folyhat a szervezetek belső integrációja. Legmarkánsabban épp ez utóbbi különbözteti meg a magyar Kormányhivatalt más európai országokétól. A prefektúra intézménye legrégebben talán Franciaországban működik, és most már úgy tekintenek a mi hivatalainkra, mint az ő rendszerük továbbfejlesztett változatára – hívta fel a figyelmet Demeter Ervin.

1963/64–2013/14

A KONCERT

2014. MÁJUS 19. 19.00
MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ

A. CORELLI: CONCERTO GROSSO OP.6 NO.4.
LISZT FERENC: MAGYAR FANTÁZIA
L. v. BEETHOVEN: V. C-MOLL
„SORS” SZIMFÓNIA OP.67

Közreműködik: RÉTI BALÁZS (zongora)
MISKOLCI SZIMFONIKUS ZENEKAR

Vezényel: **HAMAR ZSOLT**

Megérkezett a Telekom 4G szolgáltatása Miskolcra

4G

A Magyar Telekom hálózatfejlesztésének köszönhetően már Miskolcon is elérhetővé vált a jelenleg legmodernebb mobilinternet szolgáltatás, a 4G/LTE. Aki kompromisszumok nélkül szeretne netezni, annak érdemes kipróbálnia!

A különböző okos eszközök – internetezésre alkalmas mobiltelefonok és táblagépek – ugrásszerű terjedése egyre nagyobb elvárásokat támaszt a mobilinternet-hálózat minőségével szemben. Magyarországon már minden harmadik ember okostelefont használ, amelynek kihasználáshoz elengedhetetlen a gyors mobilinternet-hálózat. Szinte állandó az online jelenlét, ráadásul ma már bárhol és bármikor elvárjuk az otthoni internet kényelmét és gyorsaságát.

A korszerű 4G hálózat teszi lehetővé ma a szélessáv igaz, leginkább kompromisszum-mentes élményét. A gyors le- és feltöltési sebességnek és rövid válaszidőnek köszönhetően nemcsak villámgyorsan oszthatjuk meg élményeinket, képeinket ismerőseinkkel, de akár HD minőségű videókat nézhetünk akadás nélkül, illetve az online játékok is még élvezhetőbbé válnak.

A jelenleg legmodernebb mobilinternet szolgáltatás előnyeinek élvezetéhez a 4G-képes eszközön, okostelefonon vagy táblagépeken kívül arra alkalmas mobilinternet előfizetési csomagra van szükségünk. A Telekom kínálatában mind okostelefonokhoz, mind táblagépekhez megtalálhatóak az ügyfelek különböző igényeihez szabott, 4G-hez ajánlott díj-csomagok.

Telekom üzleteink:

3530 Miskolc, Széchenyi István út 36. (Villanyrendőr)

Nyitva tartás:

Hétfő - Péntek: 8:30 - 17:00

Szombat: 8:30 - 12:00

Vasárnap: Zárva

3525 Miskolc, Szentpáli utca 2-6. (Miskolc Pláza)

Nyitva tartás:

Hétfő - Szerda: 9:00 - 20:00

Csütörtök: 9:00 - 21:00

Péntek - Szombat: 9:00 - 20:00

Vasárnap: 10:00 - 19:00

Telekom Partner üzleteink:

Mobilpartner Hungary Kft.

3527 Miskolc, József Attila út 87. (Auchan üzletsor)

Telefon: +36-46-320-609

Nyitva tartás:

Hétfő - Péntek: 9:00 - 20:00

Szombat: 9:00 - 20:30

Vasárnap: 9:00 - 19:30

BM Telekom Kft.

3516 Miskolc, Pesti út 9. (Auchan üzletsor)

Telefon: +36-46/435-634

Nyitva tartás:

Hétfő - Szombat: 10:00 - 20:00

Vasárnap: 10:00 - 18:00

Mobilpartner Hungary Kft.

3530 Miskolc, Szentpéteri kapu 103. (Tesco üzletsor)

Telefon: +36-46-322-804

Nyitva tartás:

Hétfő - Szombat: 9:00 - 20:00

Vasárnap: 9:00 - 19:00

MOBILKER TEAM Kft.

3530 Miskolc, Bajcsy-Zsilinszky utca 2. (Szinvapark)

Telefon: +36-30-289-4952

Nyitva tartás:

Hétfő - Szombat: 9:00 - 19:00

Vasárnap: 9:00 - 17:00

Jameson CineFest

11. Miskolci Nemzetközi Filmfesztivál

Magyarország nemzetközi filmfesztiválja.
2014 SZEPTEMBER 12-21.

www.cinefest.hu

www.facebook.com/cinefestmiskolc

FŐTÁMOGATÓ:

TÁMOGATÓK:

MÉDIAPARTNER:

RÉGI POMPÁJÁBAN ÉPÜL ÚJJÁ DIÓSGYŐR VÁRA

Diósgyőr vára olyan kulturális örökség, amely hazánk múltjának és jelenének pótolhatatlan forrása. Miskolc felelőssége, hogy ezt az örökséget, amely évszázadok magyar történelmét idézi, megőrizze a nemzeti és az egyetemes kultúra számára.

A város megtette a lépést ebbe az irányba: 2013-ban elindította a vár felújítását, amely munkálatok 2014 augusztusára fejeződnek be. Az emblemikus műemlék felújítása – a kiállítási installációkkal és a berendezéssel együtt – közel egymilliárd forintból valósul meg.

A romantikus rom-hangulat tiszteletben tartásával a vár tornyai között három palotaszárny épül újjá két szint magasságig. A várudvarból megközelíthető földszinti terekben a középkori váréletet bemutató kiállítások kapnak helyet, és ide kerülnek a korabeli mesterségeket, a középkori konyhát és a vadászatot il-

lusztráló tárlatok is. Az emeleti kiállítótermek a vár történetét, a királynők életét középkori luxus enteriőrökkel mutatják be. Az északi szárnyban visszaépül a középkori Közép-Európa egyik legnagyobb, mintegy 300 négyzetméteres lovagterme, amely előadások, konferenciák és egyéb rendezvények megtartása mellett időszaki kiállítások fogadására is alkalmas lesz. A keleti szárnyban a felszentelt, kétszintes várkápolna várja majd a látogatókat.

Diósgyőr vára nemcsak Miskolc egyik kiemelkedő turisztikai vonzereje, hanem a város szellemi és kulturális életének emblemikus színtere is. Zenei fesztiválok, várszínházi estek, hagyományőrző és családi programok, közösségi ünnepek helyszíne volt, és megújulva is az lesz.

Az eredeti pompájában helyreállított, kiállításaival interaktív történelmi ismereteket kínáló vár megújulása bizonyosság arra, hogy a Miskolc nem feléli a múltját, hanem él vele. A város úgy büszke történelmi hagyományaira, hogy abból a jövőt építi.

MISKOLC HOLDING ZRT.

együttműködünk

KÖRNYEZETBARÁT ENERGIA A

A MIHŐ Kft. közel 10 éve használja a „Környezetbarát energia a JÖVŐNKÉRT!” jelmondatot, mely a társaság számára nem csupán egy szlogen, hanem valódi elkötelezettséget jelent a környezetbarát energiák tudatos, széleskörű alkalmazására a távhőszolgáltatásban.

A MIHŐ Kft., mint a Miskolc Holding Zrt. tagvállalata elkötelezett abban, hogy ne csak az ország egyik élenjáró, tudatos energiafelhasználó távhőszolgáltató cége, hanem ezen túlmenően a „legzöldebb” távhőszolgáltatója legyen. Ennek érdekében kiemelt figyelmet fordítunk a környezetvédelemre, az energiatakarékosságra, és egyre nagyobb mértékben támaszkodunk a megújuló energiaforrásokban rejlő lehetőségekre.

DÍJAKKAL ISMERTÉK EL

A MIHŐ Kft. a város rekultivált hulladéklerakójában képződő biogázt innovatív, környezetbarát módon hasznosította: a hejőcsabai lakótelepen megvalósult a biogázra alapozott, kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés, mely országosan is példaértékű fejlesztés. Az innováció elnyerte a Magyar Minőség Háza Díjat, az Észak-magyarországi Regionális Innovációs Díjat, az Innovációs Nagydíj Kiemelt Elismeréséről szóló oklevelet.

BIOMASSZA TÉRNYERÉSE

A biogáz-hasznosítás után a MIHŐ Kft. újabb megújuló energiaforrás alkalmazása felé fordult. 2011-ben a Kiliáni városrész ipari területére egy 3 MW teljesítményű, faapríték-tüzelésű kazán telepítésére került sor, mely a 2011–2012. fűtési idényben már zöldenergiát termelt a lakótelep távfűtött lakásai részére. A további tervek között szerepel a jelenleg földgázüzemű kazánok biomassza-tüzelésre való kiváltása a diósgyőri és bulgárföldi hőközvetekben.

JÖVŐNKÉRT!

miho

MIHŐ Miskolci Hőszolgáltató Kft.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB GEOTERMIKUS BERUHÁZÁSA

A biogáz, illetve biomassza hasznosítása jelenleg a miskolci távhőszolgáltatás közel 5%-át biztosítja. Ahhoz, hogy a MIHŐ Kft. elérje kitűzött célját, mely szerint a földgázalapú távhőellátás nagymértékben kiváltásra kerül, nagyobb energiapotenciál felhasználására van szükség.

Magyarország, azon belül Miskolc városa köztudottan nagyon kedvező geotermikus adottságokkal rendelkezik, mely európai szinten is kivételes lehetőségeket rejt magában.

Ezt felismerve, a Miskolci Geotermia Zrt. által végrehajtott próba-fúrások és kúttesztek alapján kiderült, hogy két termelő kútból 2300 méteres mélységből, kb. 95 °C-os geotermikus víz nyerhető ki, akár 9000 liter/perc mennyiségben. Ez a kiemelkedően nagy vízhozam és magas hőmérséklet a távhőszolgáltatásban való nagymértékű részvétel mellett lehetővé teszi az úgynevezett másodlagos hőhasznosítást: üvegházak, fóliasátrak és ipari létesítmények hőellátását.

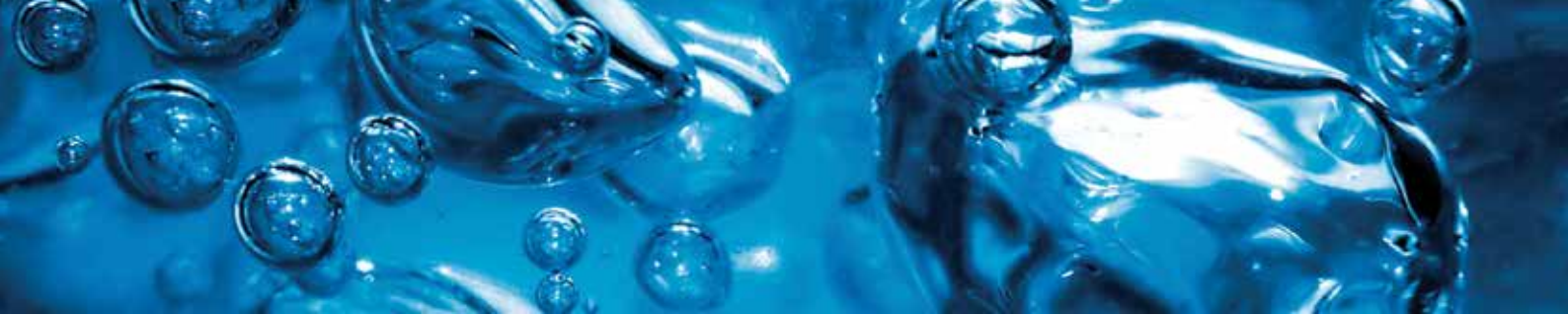
A geotermikus víz hőtartalmának kinyerése a Kistokajban elhelyezett állomáson keresztül történik, és az a Kistokaj – Avas között lévő, 9 km hosszú, előreszigetelt vezetékrendszeren keresztül jut el a miskolci távhőrendszerig.

A Mályiban fúrt két termelő kutat 1,5 km-es zárt vezetékrendszer köti össze a Kistokajban elhelyezett 3 darab visszasajtoló kúttal, ezáltal megfelelően valamennyi környezetvédelmi előírásnak.

A geotermikus rendszer csatlakozása a távhőrendszerhez 2013-ban megtörtént. Így a tervek szerint a távhőtermelés akár 75%-a is kiváltható megújuló energiaforrással, mely nagymértékben hozzájárul a Nemzeti Cselekvési Terv és az európai uniós direktívák teljesítéséhez.

Miskolc város vezetése és a MIHŐ Kft. a megújuló energiaforrások széleskörű alkalmazásával folyamatosan azon dolgozik, hogy költség-hatékony, energiabiztonságot, környezetvédelmet és összetársadalmi érdekeket szolgáló távhőszolgáltatást nyújtson a lakosság teljes elégedettségére, megfizethető áron.

Bükki forrásból

MIVIZ MISKOLCI VÍZMŰ KFT. A Miskolc Holding Vállalatcsoport tagja

2010-től 2014 végéig több mint 9 milliárd forint értékű beruházás valósul meg, amely kiemelkedő a miskolci vízmű és a miskolci víziközműszolgáltatás életében, valamint kiválóan illeszkedik az élhető Miskolc, a környezettudatos város gondolkodásmódjához.

- **VÉDELEM**, mert a bükki karszt vizét adó források különösen sérülékeny vízbázisnak számítanak. Védelmük érdekében korszerű megfigyelőrendszer létesült, amely biztosítja a folyamatos, on-line ellenőrzést, jelzi, mikor és hol van szükség beavatkozásokra.
- **BIZTONSÁG**, mert a miskolctapolcai fejlesztés olyan technológiával valósul meg, amely Magyarországon is újdonságnak számít. Az úgynevezett ultraszűrő az ízhatást adó ásványi anyagokat megtartva szűri a vizet, így biztosítva a nagy esőzések után is a kifogástalan és ízletes, karsztvízből nyert kristálytisza ivóvizet.
- **FEJLESZTÉS**, mert pótlásra kerülnek a szennyvízcsatorna-hálózat még hiányzó szakaszai. A projekt keretében 900 új bekötés és csaknem

20 kilométernyi új szennyvízcsatorna-hálózat létesül.

- **KORSZERŰSÍTÉS**, mert sor kerül a miskolci szennyvíztisztító telep bővítésére, amely nemcsak a város, hanem a környező települések szennyvizét is kezeli. A szennyvíztisztító telep fejlesztése révén csökken majd a környezeti terhelés, hiszen a modernizálás javítja a város tisztított szennyvizének vízminőségét, ezzel pedig a Sajó folyó ökológiai állapotát.
- **MINŐSÉG**, mert a szennyvíztisztító telepen épített biogázerőmű egy új, sokkal inkább környezettudatos korszak kezdetét jelzi. Az erőmű szennyvíziszapot, konyhai használatból maradt olajat és zsírt környezetkímélő módon hasznosít, ennek során áramot, valamint hőt termel.

Új korszak – LED-es kijelzőkön a miskolci utastájékoztató

Miskolc közösségi közlekedésének infrastrukturális fejlesztésével, az Okos Pont Projekt megvalósításával olyan utastájékoztató rendszer alakul ki a városban, melynek köszönhetően valós idejű információk lesznek elérhetők a megállóban lévő kijelzőkön. Információkat kapunk a menetrendről, a járművek valós tartózkodási helyéről és a várakozási időről is.

- 170 autóbuszon fedélzeti vezérlő (OBU) a járművek valós idejű nyomon követéséhez
- 56 darab autóbusz-megállóhelyi valós idejű audiovizuális utastájékoztató kijelző
- 2 darab autóbusz-végállomási audiovizuális utastájékoztató kijelző
- 4 darab autóbusz-csomóponti audiovizuális utastájékoztató kijelző
- 47 darab kétoldalas villamosperoni audiovizuális utastájékoztató kijelző
- 13 darab infópult (Kioszk)

A Zöld Nyíl Projekt Integrált Utastájékoztató és Előnyben-részesítési Rendszernek köszönhetően a villamosok közlekedését a kereszteződésekben „zöld hullám” segíti, így csökkentve a menetidőt a Tiszai pályaudvar és Felső-Majláth között.

Az Észak-Magyarországi Operatív Program keretében „Miskolc és Felsőzsolca városok közösségi közlekedésének infrastrukturális fejlesztése” című projekt összköltsége 343 046 406 Ft, amely 291 589 445 Ft összegű támogatással valósul meg, az Európai Unió és az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával.

PARKOLJON A RÉGIPOSTA UTCAI PARKOLÓHÁZBAN!

közel a
buszvégállomáshoz

közel a sétáló
utcához

Regio Park

3530 Miskolc, Széchenyi I. u. 20.
Tel.: 06-45-357-128
Mobil: 06-20-478-7460

hétköznap **8⁰⁰ - 18⁰⁰** között
szombaton **8⁰⁰ - 13⁰⁰** között
vasárnap és díjfizetési
időszakon kívül **ingyenes**

CSAK
220 Ft/óra

DÍJMENTESEN PARKOLHAT:
SÁRGA és **ZÖLD** zónára szóló bérlettel,
KOMBINÁLT bérlettel,
MOZGÁSKORLÁTOZOTT parkolási igazolvánnyal

Megbízható • Gazdaságos • Fedett

objektumőrzés

járőrszolgálat

távfelügyelet

személyvédelem

rendezvény-
biztosítás

MIREND-SEC KFT.

VAGYONVÉDELEM

3531 Miskolc, Győri kapu 27/b.
Telefon: +36-46-794-099
E-mail: info@mirend.hu
Web: www.mirendsec.hu

Bemutatkozik a Borsodi Kéményseprő Kft.

A Borsodi Kéményseprő Kft.-t 2013. október 1-jén alapította tulajdonosa, Miskolc Megyei Jogú Város önkormányzata a kéményseprő-ipari közszolgáltatás folyamatos biztosítása érdekében.

A Borsodi Kéményseprő Kft. ellátási területe: Miskolc Megyei Jogú Város és agglomerációja, valamint további, kb. 200 B.-A.-Z. megyei település, köztük például Szerencs, Tokaj, Edelény, Ózd városával.

Társaságunk az égéstermék-elvezetőkhöz (kéményekhez) kapcsolódó ellenőrzési, szükség szerinti tisztítási

feladatokat, a műszaki felülvizsgálatokat, valamint a különböző (hatósági) eljárásokhoz szükséges műszaki vizsgálatokat (szakvéleményezési tevékenység) és a műszaki megoldások megfelelőségére irányuló vizsgálatokat (tervfelülvizsgálati tevékenység) 2013. november 1-jétől végzi.

A feladatunkat a korábbi közszolgáltatók munkatársaival látjuk el, eszközeink jelentős része tőlük került beszerzésre, a közszolgáltatás díja sem változott, információink szerint az ingatlantulajdonosok/használok túlnyomó többsége észre sem vette a változást...

Társaságunk központi ügyfélszolgálatát és kirendeltségei szintén nem változtak, így a jól ismert helyeken továbbra is mindenki megtalálja kéményseprőjét!

Kéményseprő-ipari közszolgáltatással kapcsolatban az alábbi elérhetőségek bármelyikén állunk az ingatlantulajdonosok/használok szíves rendelkezésére.

KÖZPONTI ELÉRHETŐSÉGEINK:

Borsodi Kéményseprő Kft.
3525 Miskolc, Tárkányi B. u. 15.
Tel.: (46)504-220 Fax: (46)504-221
Honlap: www.borsodikemenysepro.hu

3525 Miskolc, Tárkányi B. u. 15.
Tel.: (46) 500-240
Fax: (46) 500-241

3780 Edelény, Antal Gy. u. 20.
Tel.: (48) 525-184
Fax: (48) 525-185

3400 Mezőkövesd, Gaál I. u. 4.
Tel.: (49) 500-332
Fax: (49) 500-333

3900 Szerencs, Erzsébet tér 1.
Tel.: (47) 560-186
Fax: (47) 362-933

Miprodukt

A kamara megbízható partner

Mintegy kétszáz rendezvény, amelyeken összességében közel húszezer vállalkozó vett részt – ez a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kereskedelmi és Iparkamara (BOKIK) elmúlt évének gyorsmérlege. Előadásaink, üzletember-találkozóink, a piaci kapcsolatok élénkítését szolgáló – nagy vállalkozói érdeklődés mellett lebonyolított – külföldi útjaink, szakdiplomatak részvételével megtartott fórumaink változatos kínálatot jelentettek kamarai tagjainknak.

Az előttünk álló 2014-es év több szempontból is meghatározó lesz a magyar gazdaság, ezen belül Borsod-Abaúj-Zemplén megye gazdasága számára. Egyrészt ez az év az Európai Unió 2014–2020 közötti fejlesztési időszakának első esztendeje, amelynek előkészítésében, a megyei tervek összegyűjtésében kamaránk is aktív szerepet vállalt, másrészt 2014 lehet a válságból való kilábalás éve. A makrogazdasági mutatók már 2013 végén azt jelezték, hogy közel fél évtized gazdasági, pénzügyi válságának terhét rakhatjuk le, és megkezdődhet a növekedés.

A BOKIK-nak mindkét gazdaságalkító folyamatban fontos, meghatározó szerep jut, elég csak arra gondolni, hogy – a kormány döntése szerint – az uniós források 60 százaléka közvetlenül a növekedés ösztönzését, a gazdaság fejlesztését szolgálja majd. Kamaránknak minden lobbierjét fel kell használnia ahhoz, hogy ezek a források, az elnyert projektek megyénk gazdasági erejét is növeljék, és ezzel párhuzamosan felszámolják a válság miatt kialakult hátrányokat.

A BOKIK ebben az évben is a vállalkozók megbízható partnere lesz a napi munkában! Együttműködünk a megyénkben működő nemzetközi nagyvállalatokkal, rendezvényeinkkel, szolgáltatásainkkal segítjük a kis- és közepes vállalkozások munkáját. Fontos célunk, hogy szakmai programjainkkal hozzájáruljunk a kkv szektor exportteljesítményének növekedéséhez. Miindent megteszünk azért, hogy a duális szakképzés valóban a gazdaság igényeinek megfelelő, jól képzett szakembereket adjon a cégeknek.

Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kereskedelmi és Iparkamara

3525 Miskolc, Szentpáli út 1. Telefon: 46/501-090
www.bokik.hu • e-mail: bokik@bokik.hu

230 Volt. Van. Lesz.
ÉMÁSZ. Az Ön áramszolgáltatója.

ELMŰ • ÉMÁSZ

www.emasz.hu

AZ ÁRAMSZOLGÁLTATÓ

MISKOLC • 2014. május 11.

PRO URBE